

RUH ve MADDE

Cilt: 7 Sayı: 82 — Kasım 1966

Cemiyet adına Sahip ve
Mes'ul Müdür
SUAT TAHSUĞ

Hazırlayanlar :

Feridun Tepeköy
Erol Haras
Ergün Arıkdal
Salih Öge
Erol Sevil
Azime Nakip
Enver Ölçerman
Mehmet Sancar
Çetin Salkök

İdarehane ve Cemiyet binası
Taksim, Sıraselviler, Billürcü
Çıkmazı Sümbül Apt. No. 14/2
(Otel Santral Sokağı)

Dizgi ve Baskı :
Baha Matbaası

Kapak Baskı :
Karadeniz Matbaası

Abone ücreti :
Yıllık 18 Lira
6 aylık 9 Lira

Haberleşme, Abone ve
Havale adresi :
RUH ve MADDE
P. K. 1157 - İstanbul

RUH ve MADDE'den Sevgili Okuyucularına

Evvelki sayımızda da Bayan Elodia Castol'un, Cemiyetimizi ziyaretinden bahsetmiştik. Meksika Parapsikoloji enstitüsü kurucusu ve Voz Informativa dergisi naşirinin bu ziyareti iki ülke arasında önemli fikir teatilerine sebep olmuştur.

Bu sayımızda, bayan Castol'un Cemiyetimize tevcih ettiği ve cevaplarını kendi dergisinde yayınlacağı sualleri ve bu hususdaki Cemiyetimizin fikirlerini neşrediyoruz. Bu suallerin ve cevapların özelliği dünyada yeni yeni belirmeye başlayan bir görüşün ifadesi olabilecek mahiyettedir. Belki bu görüş bazı realitelere uymayacaktır. Fakat her türlü tetkikat insan zihnine açıktır; gerçekler de ilânihaye örtülü kalamazlar. Hatta onlar her zaman apaçık ortadadırlar ama, tekâmülü gereken bizim anlayış ve değer hükümlerimizdir.

Diğer taraftan, Dünya efkârı umumiyesini çok önemli bir fikir işgal etmeye başlamıştır. Bu da, bugünün insanının hayatında Mukaddes kitapların değeri ve yeri meselesidir.

Dergimiz bu problemi bitaraf bir şekilde duyurabilmek için üç ayrı yazı neşrediyor. Birinci yazı: «TANRI ÖLDÜ MÜ?». Düşünmeye başlayan insanın karşısına çıkan zorlukları ortaya koyuyor.

İkinci yazı, Tevrat ve İncilin birbirine zıt olmadığını isbatlayan «La Pure Verité» den yaptığımız tercümedir. Üçüncü yazı ile (Yarının Dünyası) bu hususda kendi düşüncelerimizi ifadeyi uygun bulduk.

Böylece mecmuamız, uyanmaya başlayan beşerî vicdan ve düşüncelerin bir makesi olmak vazifesine sadakatle devam etmek kararında olduğunu okuyucularına bildirmiş oluyor.

Prof. ELODIA CASTOL'ÜN SUALLERİ ve CEVAPLARIMIZ

Geçen ay içinde Cemiyetimizi ziyaret eden ve lokalimizde bir konferans veren Meksika Parapsikoloji Enstitüsü kurucusu ve Voz Informativ dergisi naşiri Prof. E. Castol, dünya gezisi esnasında irtibata geçtiği spirit cemiyet ve topluluklar için tesbit ettiği 12 tane soruyu cemiyetimize de tevcih etti.

Çeşitli Cemiyetler tarafından verilecek cevaplar vasıtasıyla spiritüel çevrelerin fikri durumlarını öğrenmek gayesiyle hareket eden bayan Castol'ün suallerini ve kendi cevaplarımızı aşağıda takdim ediyoruz.

S. 1 — İnsan ırkının yeryüzünde belirmesini nasıl düşünüyorsunuz?

C. — Modern ilim, Darwin'in tekâmül nazariyesinin isbatlanamadığını bugün görmüştür. Yani, meselâ çeşitli hayvan bedenleri, tipleri arasında basitten daha mükemmel doğru bir sıralanış mevcuttur. Fakat tipten tipe geçiş, gerek tabii gerek suni şartların tahrikiyle asla meydana gelmemektedir. Tahrik edilmiş mütasyonlarda (Drosophila) bir dejeneresans mevcuttur.

Bu bakımdan, «Maymun» dan gelen bir insanlık kabul etmiyoruz. Her varlığı - nebat, hayvan, insan - sadece bedenden ibaret addetmiyoruz. Varlık, genellikle «Ruh» diye adlandırılan, görünmeyen, fakat faaliyetinden maksatlı hareket ettiği açıkça anlaşılan ve ASIL TEKÂMÜLÜN MEVZUU BAHİS OLDUĞU bir prensibe dayanmaktadır. Tekâmül derecesine göre de maddi vasatlarda kendine uygun mekanizmalar - maddi yapılar - BEDENLER seçebilmektedir.

Maddi vasatların prototipleri ve plânları, idareci plânlar tarafından hazırlanmakta, bunlar vasıtasıyla tekâmüle mazhar olacak varlıkların bu vasatlarda enkarnasyon ve dezenkarnasyonları, yani hayat ve ölümleri temin edilmektedir.

İnsan deyince, Galaksimizin, Güneş sisteminin Arz küresinde bir şuur tekâmülü yapacak, muhtelif enkarnasyonlar yaşayacak, düşünce sahibi ve ilâhî kanunlar mevacesinde bizzat bir mes'uliyet almaya namzet bir varlık düşünüyoruz.

Arz küresinde ilk insan bedeninin ve diğer bedenlerin nasıl meydana getirildiğini bilmiyoruz. Bu hususda ancak yukarıda anlattığımız fikirlerden hareket edebiliriz. Ancak, insan bedeninin teşekkülü için tesadüflere bağlı uzun bir tedric ve hazırlığa da lüzum olmadığına kaniiz. İdareci plânlarca, gerekli ruhi ihtiyaç belirir belirmez, uygun maddi bir vasatın teşkilinin pek kolay olacağı kanaatindeyiz.

S. 2 — Bu ne kadar zaman evvel olmuştur?

C. — Yeryüzünde muhtelif tekâmül devreleri, siklusları kabul ediyoruz. Birer maddi katastrofla ayrılan devreler. Bu devrelerde, insan vardı. Son fizik katastrof, Mukaddes kitaplarda «Nuh tufanı» diye adlandırılmaktadır. Dünyada ilmi-arkeolojik delilleri mevcuttur. Ayrıca Churchward'ın batan «Mu» kıt'ası hakkındaki çalışmalarını da bu düştincenin bir delili olarak görmekteyiz. Fakat ilk insan teşekkülünün kaç yıl evvel olduğunu bilmiyoruz.

S. 3 — Ruhlar nereden geldiler?

C. — Ruhlar, bilmediğimiz bir kâinatın Madde Kâinatına, tekâmülleri için, geldiler.

S. 4 — Mukaddes Kitaptaki «Yaratılış 6 günde olmuştur. 7 nci günü Yaratan istirahat etti.» cümlesini nasıl izah ediyorsunuz?

C. — Bu suale kozmik - jeolojik devreler olarak cevap vermek düşünülebilir. Fakat Cemiyetimiz bunu insan ve insan tekâmülü açısından cevaplandırmaya çalışacaktır.

İdareci plânlar tebligatları ile, Peygamberler - medyomlar (aracılar) vasıta-

ayla insanları belli bir maksat için - tekâmül yönünde - yetiştirmeye çalışmaktadırlar.

Putperest realitelerde ve dağılmış olan günlük hayat hay-huyu ile meşgul insanların bir gününü ibadete - neticede düşünceye - sevk etmek, ilk akla gelen hal suretidir. Bu, Tevratla tatbikatına geçilen şeriat devresinin bir icabıdır. Yedinci gün «Sebt günü»dür.

İncil'de Sebt günü, bir vicdan tatbikatı içinde anlaşılmıştır. Matta İncilindeki alâkâlı pasajı dercediyoruz (Matta 12:1-8) :

«O zaman İsa Sebt günü ekinlerden geçti; şakirtleri aç idiler, ve başakları koparıp yemeğe başladılar. Fakat Ferisiler bunu görerek ona dediler: İşte, şakirtlerin Sebt günü yapılması caiz olmayanı yapıyorlar. İsa onlara dedi: Davudun açtığı zaman, kendisiyle beraber olanlarla ne yaptığını; Allahın evine nasıl girdiğini, ve yenilmesi, ne kendisine ne de beraberinde olanlara değil, ancak kâhinlere caiz olan huzur ekmeklerini yediğini (1. Samuel, 21:6.) okumadınız mı? Yahut, şeriatte okumadınız mı ki, kâhinler mabette sebti bozarlar ve suçlu değildirlere?. Fakat size derim ki, mabetten daha büyüğü buradadır. Fakat siz: «Ben kurban değil, merhamet isterim» sözünün ne demek olduğunu bilmiş olsaydınız (Hoşea, 6:6) suçsuzları mahkûm etmezsiniz. Çünkü; İNSANOĞLU SEBT GÜNÜNÜN RABBİDİR.»

Şeriat, insanlar için dış bir yapı idi. Mukaddes olan emir dışardan geliyordu. Fakat emri kendi iz'amı ile içinden gelerek yapan insan, Sebt gününün Rabbi'dir. Bu insanın bir vicdan tatbikatı içinde olarak bizzat mes'uliyetini hissetmesi ve yapacağı işte hür, dolayısıyla mes'ul olması demektir ki, insanın ölümden dirilişi ve umumi yetle insandan beklenen, bizzat bu hürriyet ve mes'uliyeti eline almasıdır. İlerde bizzat bir bilgi tatbikatına girebilmek için Yanlış yapsın, neticeyi görsün, düzeltsin diye. Bu, insan tekâmülünde yeni bir safhadır. İnsan - varlık tekâmülü ilerledikçe dış yardım azalmakta, mes'uliyet artmaktadır.

S. 5 — «Nuh'un Gemisi» sembolünü nasıl izah ediyorsunuz?

C. — «Nuhun Gemisi» muayyen bir tekâmül siklusunun sonunda kurtulmağa hak kazanan varlıkların, himaye tesiriyle kuşatılışını ve muhafaza edilmesini, böylece yeni devrenin öncülerini teşkil etmelerine müsaade edilmesini temsil eder.

İnsanlar, arzın katastroflarla ayrılan tekâmül devrelerinde, sikluslarında, devre sonuna kadar ellerinden gelen bütün gayreti göstermekte veya gösterememektedirler.

İnsanların siklus dahilindeki muhtelif enkarnasyonlarında gösterdikleri cehdin neticesi olarak kendilerinde bir anlayış belirlemektedir. Bu anlayış ve kudrete sahip olanlar mukaddes kitaplarda «İman sahipleri» olarak adlandırılmaktadırlar. Bu, bir kurtuluştur. Bu kurtuluşu temin eden İlâhî tesirleri, hak edilmiş bir netice olarak, «Nuhun Gemisi» olarak düşünebiliriz. Buna misâl olarak, Tevratın Mezmurlar kitabının 18. Mezmurunun 1-20 âyetlerini gösterebiliriz 20. âyetle şöyle denilmektedir : «Rab salâhıma göre bana ödedi; ellerimin temizliğine göre karşılığımı verdi.» denilmektedir.

Kısaca diyebiliriz ki, bir katastroftan sonra, İdareci Planlarca, Dünya'da nebatıyla, hayvanlarıyla, insanıyla yeni bir devre başlatılmaktadır.

S. 6 — «Manu Kanunları» hakkında malûmatınız var mı?

C. — Manu hakkında «Encyclopedia Brittanica» ve «Encyclopedia Americana» dan araştırdık. Manu, tufandan sonraki ilk insana tekabül etmektedir. Bu, tufan düşüncesinin, bizce âlemşûmullüğünü gösterir. Ayrıca, Vazifelinin de insanlara bildirdiği gerçek ilâhî tebligatı insanlara duyurmakla vazifeli olduğu neticesini ihtiva eder. Manu'nun kanun kitabının (Mânava-Dharma-Câstra) mevcudiyeti, ilk şekliyle muhafaza edilmemiş bile olsa, yukardaki fikrimizin bir delili olarak mevcuttur. Ayrıca bu, insanların yeryüzünde devir devir yaşamalarının da bir isbatıdır.

(Devamı gelecek sayıda)

Kur'an İncili ve Tevratı Doğrulamaktadır:

Aşağıda okuyacağınız makale, Hıristiyanların, Tevrat ve İncili birbirine zıt ve bütünlükten uzak görmeleri teşevvüşünün bir neticesi olmaktadır.

Bizce, her insanın kendi akıl, bilgi ve sağ duyusuyla, tevatürlerden uzak kalarak, lisan ve ifade bakımından metinlerin tarihi ve sembolik değerlerini de düşünerek kendi başına bir araştırma yapması lüzumludur. Ancak bundan sonra söyleneceklerin bir kıymeti olabilir.

Esasen makale yazarı da bu araştırma kaçınılmazlığını ortaya koyabilmek için apaçık tenaküz görünen bazı hususları Hıristiyan âlemine duyurmuştur. Bu bakımdan makaleyi okurlarımıza iletmeyi faydalı gördük.

Muharririn kaleme aldığı mevzuun mahiyeti ile alakalı gördüğümüz bazı ayetler de tetkikinize arzedilmiştir.

Hoşea: 14; 4-9 — "Rabbe dönün"... "Onların döneklilerine şifa vereceğim, onları gönülden seveceğim; çünkü öfkem ondan döndü. İsrail'e çığ gibi olacağım; zambak gibi çiçeklenecek, ve köklerini Libnan gibi salacak. Dalları yayılacaklar, ve güzelliği zeytin ağacı gibi, ve kokusu Libnan gibi olacak. Gölgesi altında oturanlar geri gelecekler; buğday gibi dirilecekler, ve asma gibi çiçeklenecekler; kokusu Libnan şarabı gibi olacak. Efraim diyecek: artık putlarla ne işim var? Ben cevap verdim, ve ona bakacağım; ben yeşil selvi gibiyim; senin meyvan benden olur.

Bu şeyleri anlamak için hikmetli olan kimdir? ve onları bilmek için anlayışlı olan kimdir? Çünkü RABBİN yolları doğrudur, ve salihler o yollarda yürürler; fakat günah işleyenler o yollarda sürçerler."

Tanrı Öldü mü?

Converse E. Nickerson — THE SUMMIT

Tevratın ilk beş kitabı adeta çok muktedir bir sihirbazın tarihi vak'alarını anlatır.

Mısırın en ileri ilmiyle yetişen Musa, bu çok muktedir sihirbazın baş kâhini oldu. Bu çok büyük sihirbaz, Yahudilerin

Rab Allahı YAHOVA'dır. Yahova, büyük, şeytani bir kudretle, yahudileri demir çubukla güderek onlara, neyi yapacaklarını ve neyi yapmayacaklarını muntazam emirler vererek tatbikini isterdi. Bazan da emirlerini değiştirme lüzumunu duyan Ya-

Yahova, kıskançtı ve gözünü kavınının üzerinden ayırmazdı.

Yeri yurdu, şekli şemali meçhul Rab Allah Yahova, şöyle diyordu: «Ben senin Allahınım, ben, kıskanç bir Allahım, saltanatı kimseye vermiyeceğim.» «Ben sana Allah olacağım, sen de bana kavın olacaksın.» «Sizler benim yerime başka ilâhlar edinmiyeceksiniz. Ben, seni Mısırdan çıkaracağım.»

Yahova, İsrailileri, kırk sene çölde bin bir meşakkate tabi tutarak bu sert enseli nesli yola getirmeğe çalıştı. Bütün bu müddet esnasında onların ne elbiseleri eskidi ne de ayakkabıları. Yahova sihirli torbasından türlü hünerler gösterdi: Musaya yardım ederek bastonunun ucundan vahşi yılanlar çıkarttı. Her talepte çeşitli müsibetler ve belâlar gönderdi. Afsun ve toplu halde ipnozla kitleleri şaşkınlıkla büyüledi. Kızıl deniz büyük bir esrarla yarıldı ve İsraili kafiler kuru geçitten geçtiler. Buna karşı çılgına dönen Mısırlılar, başlarında Firavun olduğu halde ve arabalı ordusu onların peşine takıldı ve geri dönen suların içinde telef oldular. Yahova, marifetli mucizeler ve semavi siyasetle putperest ve hurafelere inanan ürkek insanların korkuları üzerine hakimiyet ihdas ederek onları tekrar bir millet haline koydu.

Mısır, ekseri karanlık bir millet olarak anılırdı. Bu memleket, zaman zaman sakinlerini dolandırmaya gelen hilekârlarla dolarmış. Mısır mâbetlerinde çeşitli ilâh tasvirleri mebzulen bulunmaktaymış. Bu ilâhlar gökten ve öbür âlemin karanlık bölgelerinden süzülüp gelirlermiş, onların ihtişam ve iradeleri, halkı hayranlık içinde bırakmış. Mısırdaki bütün dini inançlar bu ilâhlar üzerinde toplanmış. Öbür âlemin şarkı söyliyeni ve gevezelik eden ruhları kimi iyi, ekserisi de fena olup Mısırdaki bütün canlıları gözlerlermiş. Halk üzerinde iyi veya kötü işler yapan bu görünmiyen ilâh ve ilâhelerin, felsefeleri ne olursa olsun, ilgililer tarafından mutlaka bir sembolle tesbit edilir ve zincirle, karmakarışık bir halde tapınaklarının duvarlarına asılmış.

Musa da aynı statikoyu muhafaza ederek Rab Yahovayı, itaat edilmesi mutlak bir varlık olarak İsrailileri kabule zorladı. Onun da çizdiği bu ilâh portresinde hiçbir şey eksik bırakılmamıştı. Mısır kendi tanrılarının dünyada ve ruh âleminde insan kaderi üzerinde büyük kudretleri olduğunu ilân etti. Aynı eda ile Yahova, emirlerini dikte etti ve aynı zamanda bu emirlerine itaat edilmediği takdirde alacağı öcünü de belirtti.

Yahudiler, ancak kusursuz bir Allah sezgisinin gelişmesiyle bir şuur kazandılar. Yeni, ilâve bilgiler sayesinde ruhsal anlamda cihanşumul bir Tanrı fikrine varabildiler. Onların, değerli, ilham sahibi adamları oldu, hattâ sonuncu peygamberleri kurban olarak masum hayvanların kanlarının dökülmesini yasakladılar; günah sahibi, günahından bizzat mes'uldü, kefareti ancak kendisi, kendi günahından dönmesiyle ödiyebilirdi. (o zaman sezilen bu hakikat maalesef devrimizde hâlâ açık bir şuurla kavramlamamıştır.) İsraililer, asi olmanın üzerlerine getirdiği yükü kabul etmişler ve şuurlanmak gayreti göstermişlerdir. Dualarında, umumiyetle nedamctlerini itiraf ederek Tanrıya (dinleri usulünce) kendilerini kâmil ve sevilen bir kavim haline yükseltmesi için yalvarıp yakarmışlardır.

Biliyoruz ki, korku, insanın temel zaaftır; mağara devrinden bu yana insanlara hükmetmektedir. Onunla insanlar dinleri kabullenmeğe zorlanmışlardır. Sonra yine, ruhlarını ve ebedi mirasın kendilerine düşen kısmını kaybetmekten korktular. Daha sonra hristiyanlığı kabulle şefaati meselesi ortaya çıktı; onunla ruhsal hayat sigortalandı. Ölüm veya herhangi bir tahrip karşısında, iltica edilerek sarılacak bir şeyin bulunmaması insanda bilmediği hâdiseler karşısında panik yaratır. Varlık, idrakin o parlak ışığını derunundan çıkarması için cehdetmesi lâzımdır, şuurların en derin yerinde hazır olan ve ruhi yapının tümüne nüfuz eden bu ebedi ışık, insanlığı sağ ve salim bir idrake elbet götürecektir.

(Lütfen sayfayı çeviriniz)

İsa, kendisini dünyanın ışığı olarak ilân etti; tebligatının insanlara, Baba Allahı, daha duru anlamağa yardımcı ve karanlık dünyayı aydınlatacak bir ışık olduğunu biliyordu. O, aynı zamanda ırkının Yahova liderliği altında korkulu olaylarla fethedildiğini de biliyordu. Eğer İsa, Semavi Babanın ebedi sevgisini temsil eden bir bedenli idiyse, aynı Yahovanın kana susamış iradesini elbette tasdik etmemiş olması iktiza ederdi. Musa vasıtası ile Yahova, kendi seçtiği kavmına verdiği şu emir ile İsanın temsil ettiği zihniyet arasında adeta uçurumlar vardır: (çıkış 32: 27, 28, 29).. «Ve onlara dedi: İsrailin Allahı Rab şöyle diyor: Herkes kılıcını beline kuşansın, ordugâhta kapıdan kapıya dolaşsın ve herkes kendi kardeşini, ve herkes kendi akra daşını ve herkes kendi komşusunu öldürsün. Ve Levi oğulları Musanın dediği gibi yaptılar ve o gün kavmdan üç bin kadar adam düştü. Ve katliamdan mükâfat kazansın diye... (Okumaya devam edelim) Ve Musa dedi: Bu gün size bereket versin diye kendinizi Rabbe tahsis edin, çünkü herkes oğluna karşı ve kardeşine karşı kalktı.»

(Çıkış 4:24) «.. Ve yolda karanlıkta vaki oldu ki Rab ona rastgeldi ve onu öldürmek istedi.»

Yüce Allah sakallı bir yahudiye bizzat saldırıyor! Buna inanabilir misiniz? Yeryüzüne sevgiyi benimsetmek için İsayı gönderen Semavi Babamız, karanlık bir yerde puslu kurarak Musayı paçasından yakalayıp öldürmek istemesini tahayyül edebiliyor musunuz? En küçük bir irade ile, değil yeryüzünü, bütün kâinatın şeklini bir anda değiştirmeye kadir olan Allah, baş kâhini tayin ettiği Musaya olan kızgınlığından onu öldürmek isteyecek kadar müteessir olabileceğini düşünebiliyor musunuz?

Spiritualizmamız bize, Yaratan Allahın, namütenahi boşluktaki sayısız kâinatları vaz ettiğini ve idare ettiğini öğretmektedir. Onu, namütenahi zekâ diye tanıyoruz. Yaratmış olduğu ve yaratmakta olduğu diğer bütün milletleri reddederek kendisini bir tek ırka hasretmiyeceğine

inanıyoruz. Pavlos şöyle diyor: «Ve muayyen vakitlerini ve meskenlerinin sınırlarını tayin ederek bütün yeryüzünde otursunlar diye insanların her milletini bir kandan yarattı; ta ki, Allahı arasınlar, ve kabil ise el yordamı ile onu bulsunlar; fakat O, hiç birimizden uzak değil; çünkü biz onda yaşıyoruz, hareket ediyoruz ve varız.»

Bizim için temel budur. Allah kimdir ve nedir? Bu bizleri düşünmeye sevkettir. Yaratan Allahın, yeryüzüne inerek ete bürünüp bakire Meryemden doğmağa kalkması hikmete mugayyirdir. Hele aynı şeyi, Yahudilerin intikamcı Allahları Yahova için sembolik olarak dahi düşünmek imkânsızdır.

Semavi Babamız bizlere her şeyde makul olmamızı emretti; böyle bir efsane ancak cahil, vahşi bir kabile anlayışının mistik bir tezahürü olarak kabul edilebilir. Bu öyle bir şey ki, ancak likel anlayışların bir din sahibi olabilmesi için arayıp buldukları bir tarzıdır. İnsan, bir şuur açıklığına ancak duru düşünmeğe başlamasıyla varabilir. İnsanın esas mevkii «Kırlardaki hayvanlardan daha üstün bir seviyedir.» Bu seviyeye de ancak otomatizmadan kurtulup şuurunu kullanmasıyla varabilecektir. Pavlos şöyle diyor: «İmdi Allah cehâlet zamanlarına göz yumdu; şimdi herşeyde hepsinin tövbe etmelerini insanlara emrediyor..»

Romaya bağlı katolikler, Meryeme; «Allahın Anası Mukaddes Meryem» diye hitab ediyorlar. Bugün Baba Allahdan ziyade Meryem ve oğlu adına daha çok ihtiram gösterilmektedir. Kör taassup, batıl itikat şebekeleriyle, şahane katedraller ve ziynetlerle bezenmiş mihraplariyle, insanın ruhsal tabiatına aykırı anlaşılmasız bir takım sözlerin mırıltılarıyla, papazlar tarafından takdis olunan sularıyla, takdis ayinleri v.s. ile hakiki Allahı gölgelemeğe devam etmektedirler. Kitleleri, ışıktan mahrum, karanlık ve sıkıntılı dehlizlere niçin rücu ettirmeye gayret gösterilir? Pavlos: «Allah göğün ve yerin Rabbi olduğundan, ellerle yapılmış mabetlerde oturmaz, ma-

«Fakat o zaman Allahı bilmiyerek tabiatıyla ilâh olmıyanlara kulluk ettiniz; fakat şimdi Allahı bildikten, ve daha ziyade Allah tarafından bilindikten sonra, yeniden tekrar kulluk etmek istediğiniz zayıf ve hakir iptidailiğe nasıl yine dönüyorsunuz? Günler ve aylar ve mevsimler ve yıllar tutuyorsunuz?»

Şimdi mutaassıp dindarlar ateş pişiriyorlar, zira biri kalkmış ve «Allah öldü!» demiş. Seçilmiş kavmi için dahi bu gün Rab Allah Yahova ölmüştür, zira onun son peygamberi de yeryüzünden gittikten sonra artık mevcudiyeti hakkında dahi bir mesaj göndermemiştir. Evet Yahova, eski Yahudilerin Allahı ölmüştür! İlk zamanlarda onun kanunları kesin ve yüksekti. Bu kanunların en önemlilerinden biri ÖLDÜRMEYECEKSİN! di. Fakat kendisi, varlıklarını yeryüzünden kesip biçerken bunu hiç de nazarı dikkate almamıştı. Kılıcı, daima onun ismini bilmiyenlerin üzerinde dururdu. Kral Davud, zamanında mağrur bir eda ile haykırmıştı: «Saul binlerce ve Davud onbinlerce binleri Rab için vurdu.»

Meşhur bir ilâhi şöyle der: «..sevgiden olan oğlun için seni yüceltiriz..» Bu aynı sözler Yahova için tuhaf olurdu. «Calvarı» haçı, Yahova adına işlenen cinayetin korkunç bir sembolüdür.

Seven bir Allah, çarmıha çivilenen masum bir insanın kıvrandırıcı ıstırabından memnun olur mu?: «Allahım, Allahım beni unuttun mu?» deyişine hayret etmemek lâzımdır. Bu aynı haykırıya bizler de iştirak ediyor ve iştihakla «Neden?» diye soruyoruz.

Bu feci saatten uzaklaşalım da İsanın ölümlerden kıyam ederek olanca nuru ile Babasının Melekûtunda hazır oluşunu düşünelim. Kanaatimce, eğer Musa, Süleyman, Davud ve diğer bütün yahudi liderleri İsanın mahkemesi esnasında Pilatosun sarayının bahçesinde hazır olsalardı, onlar da «Çarmıha, çarmıha!» diye haykıracaktı.

Sevgili okuyucularım, bütün bu dramatik olaylara işaret etmemdeki maksat sizleri birer araştırmacı olarak yeniden bir tetkike sevk etmek içindir. Etüde muhtaç olan mukaddes kitapların metinlerini başkasından duyarak tatmin olmak, devrimizin şuuruna asla yakışmaz. Eğer Allah öldü diye bağırınları duyarsanız hangi Allah diye sorunuz.

Bugün bütün hristiyan inançlarının birleştirilmesine gidilen bir hava esmektedir. Son Roma kilisesi konseyinde Protestanlara kabul tanınmıştır. Bu, Roma kilisesinin zayıflamakta olduğuna işarettir. Papa, kilisenin bazı sert tutumalarını gevşetmek istemekte, güler yüz ve sıcak kalple bir birlik tesisi için davette bulunmaktadır.

Cihanşumul sevgi yepyeni bir kabuldür. Bartholomew zamanında, imanı ikrar etmediklerinden binlerce kişi katledilirken bu böyle değildi. Allah ölmüştür diyen tüyler ürpertici ses, hristiyanları, inançlarını güme götüreceğinden korkutmaktadır. Belki onların bu korkusu Tevratı ve İncili yeni baştan bir tefsire tahrik eder de hakiki ışığı ararlar, ve belki de Yahovanın zalim yüzü kaybolur onun yerine hakiki Allahın nuru doğar. O zaman muhakkak bir doğma zihniyetinden kurtulup ruhsal hayat hakkında bilgi edinmek ihtiyacı duyulur.

Halen Spiritualizma en büyük bir imkânla karşıkarşıyadır; bilgilerini yaymalarını gerekir. Spirit kiliselerimiz, Dr. Rhine in — Muharrikenin dışarı çıkmasını — anlatmayı bir tarafa bırakıp daha ziyade bilgilerini vazetmelidir. Eğer Allah Yahova öldü ise, kâinatların Rabbi Allahın ebediyen var olduğunu ilân edelim.

SON

(Âli İmran Suresi 3-8): ... Sana Kitabı hak ile, daha evvelkileri doğrulamak üzere O gönderdi. İnsanların hidayeti için Tevratı da, İncili de daha evvel gönderdi. Furkanı da indirdi. Allahın ayet-

(Devamı 23. Sayfada)

Tevrat ve İncil

La PURE VERITE
Eylül - 1966

Birbirini Yalanlıyabilir mi?

50.000.000 insanın öldüğü ikinci dünya harbinden sonra bir Amerikan generali şöyle dedi: «Savaşa, barıştan çok alıştık. Yaşamak san'atını öğrenecek yerde, öldürme çeşitlerini daha iyi bellemişiz. Bizim için atom bombası bir sır değil; ama İsa Peygamberin Zeytindağı'ndaki vaazı bizlere geçmiş bir masal gibi geliyor.»

Bu durumun Tanrıya inancı olmayan bilginlerin bile korktukları «Üçüncü Dünya Harbi»ni hazırladığını kaç kişi düşünüyor?

(Bu durum karşısında, Mukaddes kitaplar bize ne öğretiyor? Ve onlar aralarında, çelişme halinde ve neticede bize faydasız mıdır?..-R. ve M.)

Birçokları Ahdi Cedidin (yeni anlaşma mânâsına; yani İncil) Ahdi Atık'i (Eski Anlaşma: Tevrat) iptal ettiğine inanırlar. Bunlara göre Tevratteki kanunlar ciddi ve zalimanedir; halbuki İncil her türlü kanun ve şarttan azâdedir.

Şartsız bir anlaşma olamayacağı aşikâr olduğuna göre, bu düşüncenin de yanlış olduğu bellidir. İncil Tevratteki kanunları iptal ediyorsa, İncildeki İsanın şu sözleri ne mânâya gelmektedir?.. «Eğer emirlerimi tutarsanız, benim sevgimde durursunuz; nasıl ki, ben Babamın (İsayı gönderen Plân mânâsına anlıyoruz R.ve M.) emirlerini tuttum ve onun sevgisinde duruyorum.» (Yohanna — 15 : 10.) İsanın sal-

bi (haça gerilmesi) ve ba'si (yeniden dirilişi) nden 50 yıl sonra inzal olan (indirilen) Yuhanna'nın birinci mektubunda (2: 3-4) şöyle denilmektedir:

«Onun emirlerini tutarsak, onu tanıdığımızı bununla biliriz. Onu tanıyorum, diyen ve onun emirlerini tutmayan yalancıdır; ve kendisinde hakikat yoktur.»

Hayır, Yeni Ahit (İncil) Tanrı emirlerini neshetmez (kaldırmaz)! Üstelik, düşünüldüğünün aksine Eski Ahit (Tevrat) Evamiri Aşereyi (on emri) temsil etmez; bu, Rab ile seçtiği halk (İsrailoğulları) arasında bir anlaşmadır. Karşılıklıdır. Akidelerin (anlaşma şartlarının) ifasından sonra İsrailoğulları bazı Maddî nimetlere kavuşacaklardı. Tevratın çıkış kitabında (19: 5-6) şöyle denilmektedir: «Ve şimdi eğer gerçekten sözümü dinleyecek ve ahdimi tutacaksanız, bana bütün kavmlardan has kavın olacaksınız; çünkü bütün dünya benimdir; ve siz bana kâhinler melekûtu, ve mukaddes millet olacaksınız.»

Bu anlaşmada tarif edilen iki şarta dikkat edelim: Halk, yani İsrailoğulları, Rabbin sözünü dinleyecek (yani bütün ilâhî emirleri tutacak), bu Ahdin, kontratın, onlarca ifası gereken kısmıdır. Rabbe gelince, o da onları seçkin bir millet «kâhinler melekûtu: kiralığı» yapacaktı. Akitlerden (anlaşmayı yapanlardan) her ikisinin de resmen ikrarı olmaksızın anlaşmanın yürürlüğe girmeyeceği aşikârdır. İmdi acaba halk, İsraililer bu ikrarda bulundular mı? Kendi mes'uliyetlerini kabul ettiler

mi? Buna evet diyeceğiz; zira müteakip 3. inci ayet şöyle devam etmektedir:

«Ve bütün kavm birlikte cevap verip dediler: Rabbin bütün söylediklerini yapacağız. Ve Musa kavmin sözlerini Rabba götürdü.»

Tevrat, kanunlardan, emirlerden, mesel (örnek) ve kaidelerden müteşekkil, Rab ile Milleti (yani İsrailoğulları) arasında akdedilmiş bir kontrattır. Bu kontrata anlaşmaya göre, halk kabul ettiklerini ifa ettiği takdirde, bütün diğer milletler arasında takdis edilmiş (yani seçkin) olacaktır. Ve bu dünyada yaşarken, elle tutulur, gözle görülür, maddi kutluluklara (nimetlere) kavuşacaktı: Zenginlik, sıhhat, milletçe muzaffer ve kudretli oluş gibi. Şu halde iki anlaşma arasındaki fark koşulan şartlara değil, Rab tarafından yapılan vaadde'dir.

Tevratın esasını teşkil eden tanrısal kanunlarla İncildekiler arasında hiç bir fark yoktur. Tanrısal kanunlara itaat, tam bir teslimiyetle kaimdir. (1: Bu husus ilerde açıklanacaktır. R. ve M.)

Tevrat ile İncil arasındaki en büyük fark şudur: Tevrattaki vaadler maddi, fizik vaadlerdir. İncildeki vaadler ruhi, mânevi vaadlerdir. Bizim tanrısal ailede, ruh olarak doğuşumuz gibi. (Vicdan sahibi ferdler arasında olmak. R. ve M.). Başka bir ifade ile Ebedi Hayat bize İncilde vaad edilmiştir; Tevratta değil!

Başka bir fark da şudur: Eski Ahit bir milletle, İsrail ile yapılmıştı: yeni ahit, ırkları, cinsleri ne olursa olsun bütün insanlarla yapılmıştır! (Vicdanlı yaşamının en önemli şartı! R. ve M.) Herkese, bütün insanlara zenginlik, saadet ve neticede, Ebedi Hayat vaad etmektedir. Tevratta putperest diye adlandırılan kavimler, Eski Ahit mucibince maddî nimetleri paylaşmıyorlardı. Fakat yeni ahitte, bu nimetleri paylaştıktan başka — aynı ahkâm ve şartlara uymaları şartıyla — İsanın hayatı vasıtasıyla Ebedi Hayatın MİRASÇISI da oluyorlardı. (2: Bu husus da ilerde izah edilecektir. R. ve M.)

Paulus'un Galatyalılara mektubunda (3: 28-29) şöyle denilmektedir: «Ne Yahudi ne de Yunanlı vardır, ne kul ne de azatlı vardır, ne de erkek ve dişi vardır;

çünkü Mesih İsa'da siz hepiniz birsiniz. Ve eğer siz Mesihin iseniz, o halde İbrahimin zürriyeti (bak: İzah 2) vaade göre mirasçılarsınız.»

Başka bir ifadeyle, İsa, cedlerimize yapılan vaadi tasdik etmek için * bedenli olarak dünyaya geldi. İncil'in vasıtası (Medyum'u; orijinal metinde aracı mânasına: Mediateur kelimesi kullanılmıştır) idi; mirasını bize vasiyet etti. Şu şartla ki: Sona kadar dayanan, kurtulacak olan odur.» (Matta, 24: 13.)

Tekvin'den (Tevratın birinci kitabı) Vahy'e (İncilin son kitabı) kadar. Kitabı Mukaddes, Tanrıya ve Emirlerine itaat'ten bahsetmektedir. Tekvin'den Vahy'e kadar Rab, iradesine inkıyad edersek bize takdis olunmayı vaad etmektedir.

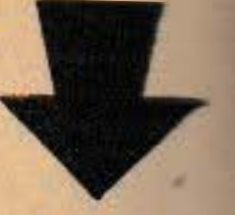
(*) Kur'anın Sâffât suresi, 100-110 de şöyle denilmektedir: (İbrahim hakkında) Sonra «Ulu Tanrım... bana hayırlı bir evlât ihsan eyle» dedi. Biz de ona uslu, uysal bir oğul müjdesini verdik. Oğulu (İsmail) babasıyla birlikte çalışabilecek bir yaşa bastığı zaman İbrahim ona «Oğlum, dedi, rüyamda seni kurban ettiğimi gördüm. Buna ne dersin, düşün?» O da, «Babacığım sana emrolunan şeyi yap,» dedi. Hak Tealânın dileğine karşı beni sabredenlerden bulacaksın! Her ikisi de boyun eğdiler. İbrahim oğlunu alını üzere yere yatırdı. Biz de ona nida ettik. «Ey İbrahim! Gördüğün rüyanın hükmlünü yerine getirdin. Biz böylece iyilik edenleri mükâfatlandırırız.» Hiç şüphe yok ki bu en şiddetli bir imtihandır. (107:) BİZ ONUN YERİNE BÜYÜK BİR KURBAN VERDİK. (108:) Sonradan gelen nesiller arasında onun namını payidar kıldık. (109:) İbrahime selâm olsun.

Surenin «Biz onun yerine büyük bir kurban verdik ayeti, İbrahim'in, oğlu yerine bir koçu kurban etmesi tarzında anlaşılmalıdır. Halbuki, mukaddes metinlerin «geçmiş günlerin masalları» olmadığı defaatle söylenilmişti. Şu halde, İbrahim'in rüyası çok ileriye matuf bir profesiyi ihtiva ediyordu ki burada, insanlara, kendi nefsini feda ederek, en yüksek vicdan tatbikatı yapan İsanın gelişi açıklanıyordu, İncile göre kurtuluş nefsin feda edilmesindeydi (R. ve M.)

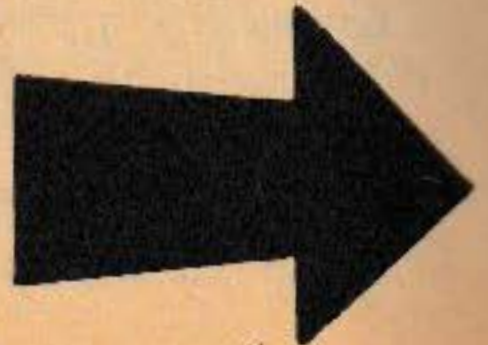
Tanrı Öldü mü?

**Tevrat ve İncil
Birbirini
Yalanlıyabilir mi?**

**İKİ MAKALE
HAKKINDA
RUH VE
MADDE'nin
YORUMU**

**1 — TESLİMİYET! AMA NEYE?
NASIL?
TEVRAT İNDİRİLMEYEN EVVEL İNSANLAR
BAŞIBOŞ, SAHİPSİZ Mİ YAŞIYORLARDI?**

Hayvanlık derekesini aşan insan, kendinden üstün bir şey veya bir şeylere daimi surette inanmıştır.

Animik (totemci) dinlerde olsun, çok tanrılı dinlerde olsun inançlar, ibadetler vardır ve bu insan ferdinin tek başına duyduğu bir eksikliğin ihtiyaca göre doldurulması tarzında ortaya çıkmaktadır.

Geçmiş günleri bırakalım. İnsanlar arasında bugün de animik ve politeist tatbikat vardır. Misal Beatles müziği dinleyen şahısların gösterdiği araz ve emsalidir. Bütün dünyanın harcalem popüler magazinlerine (mecmualarına) bakalım. Bütün dünyayı ilgilendiren şahısların hayatları en büyük alâkayı çekmektedir. İran şahı ve Prens Rainier'den, B. Bardot ve P. Rubirosa'ya kadar. Bu küçük putçuklar hangi büyük ilâhın temsilcileridirler? Cevap kolaydır: Para ve seks. Tatminsiz ve ihtiyaç içindeki insancıklar isteyip yapamadıklarını, yaptıklarını ve bu yolla mes'ut olduklarını zannettikleri bu kahramanlara, idealere tapmakta, kendilerini onların yerine koyarak tahayyül ile avunmaya çalışmaktadırlar.

Şimdi, Kur'anda anlatılan bir mesele

YARININ

dönelim: İbrahim Peygamber babasının kavminin taptığı bütün putları kırdı; yalnız en büyüklerini bıraktı. Kavim ona çok kızdı ve «İbrahim bu putları niçin kırdın?» dediler. «Onları ben kırmadım; belki büyükleri kırmıştır. Kendilerine sorun» diye cevap verdi.

Kavim «Bilirsin ki bunlar konuşmaz ve hareket etmezler, onlara niçin iftira ediyorsun» deyince o da dedi ki: «O halde onlara niye taparsınız?»

Bütün zenginlik ve güzellik ilah ve ilâhelerinin ardında gördüğümüz para ve seks ilahları hayatımızdaki en son değer midir? İnsanları bedbaht veya mes'ut eden onlar mıdır, yoksa insanların onlar hakkında inanç ve tutumları mı insanları mes'ut veya bedbaht ediyor? Problem aynıdır.

Cemiyetlerin cari ahlâk ve adetlerine sıkı sıkıya sarılan insanlar vardır. Bunlar bu hükümlerin ayıp ve günah müeyyidelerinden korkarak kendilerini içten içe istemedikleri kalıplara sokmaktadırlar. Bu «şeref», «namus», «iyilik» ideallerinin standard davranış elbiseleri de bizler için birer manken, birer puttur; içimizden gelmedikçe..

Ne var ki, insanın «içinden gelmesi», körü körüne yaptığı anlayışsız tatbikata bağlı olmaktadır. Sirklerde hayvanlar nasıl zorla terbiye edilerek en ince şaşırtıcı hareketleri başarabiliyorlarsa, insanlar da kendilerinde bir anlayış uyanana kadar böyle bir tatbikat ile kalitelenmektedirler.

Yaşanılmış olan «Tevrat» macerası bir kavmin, tarih içinde bu yoldaki yaşayışının bir ifadesidir. Ancak bu işin ilâhî tarafı, bu maceranın «mesel» kısmından öteye geçip manâlara nüfuz edebilen insanoglu için yine de cari bir kıymeti haiz olmasıdır. Yoksa oradaki adet ve ibadetlerin zikri, mazide yaşanılmış bir tatbikat için idi. Kur'an-da Tevratın tasdiki, doğrulanması ve muteber addolunması, ancak bu yolda bir düşünüş ve anlayışla izah olunabilir.

DÜNYASI

Tevrat bakımından teslimiyet, Tevrat-taki ilâhî emirlere körü körüne uymak demektir.

Ya İsa ile başlayan devrin teslimiyeti ne idi?

2 — İSANIN HAYATI VASİTASI İLE EBEDİ HAYATIN MİRASÇISI OLMAK :

Evvelâ burada «Ebedî hayat» tabiri üzerinde durmamız icab eder. Ebedî hayatı anlayabilmemiz için yeryüzündeki sınırlı hayatımızı düşünmemiz lâzım. Bütün olaylar içindeki hayatımız, başlangıcı ve sonu olan hadiselerden ve bunların bizlerde uyandırdığı ölümlü - yani sınırlı - hislerden ibarettir. Tevrat'ta bir çok peygamber için

(Lütfen sayfayı çeviriniz)

«Ataları ile beraber uyudu.» denilmektedir. Süleyman Peygamberin «Her şey boş. güneşin altında yeni bir şey yok.» diye yazı, ölümlü hayat içinde yaşayan insanın çaresizliğini anlatmaktadır.

Kendisi de bir yahudi olan Franz Kafka'nın «Dava» romanını düşünelim:

Bir insan itham ediliyor ama niye? Mahkûm ediliyor; hangi kuvvet adına? Yaşayıp bir şeyler sezineyebilmek imkânına kavuşmuş olan insanoğlu, kendini iki korkunç boşluk arasında görüyor: Doğum öncesi ve ölüm sonrası. Ve bu arayışı dolduran hadiselerin ve hislerin de sınırlılığını müşahade ederek büyük bir yeis içinde kalıyor. Modern tiyatro yazarlarından Samuel Becket'in Godo'yu beklerken isimli eseri, modern çağın edebî eserleri ve felsefi yazıları ile, insanın içinde bulunduğu bu korkunç bunalım açıkça ifade olunmaktadır. Bir ölüm ötesi hayat bile insanları tatmin etmiyor. Yaşanmış hadiselerin sonsuz tekrarı olduktan sonra.. Sartre'nın «İş işten geçti: Les jeux sont faits» ve «Gizli Oturum: Huit Clos» isimli eserleri bunun ifadesidir.

Eski Yunan efsanelerinin kahramanlarının yaşadığı Hades (öbür dünya) Homeros'un ifadesiyle pek kederli bir yerdir. Ve onlar, gerilerinde yaşanmış parlak bir hayatın rüyasından başka bir şeyleri olmayan solgun ve kederli kahramanlar olmak yerine yeryüzünde yaşayan âciz ve sefil bir bedenli olmaya can atıyorlar.

İsa, hayatı ile bunları nereye çekti? Kendini sınırlı olaylarla bir tutan bir ruh halinin korkunç ego çemberini kırmaya. Egoizmamız dediğimiz, nefsanîyet diye adlandırdığımız şey, şu şekilde çalışmaktadır: Zenginim, öyleyse varım. Ailemi seviyorum, öyleyse varım. Bilginim, öyleyse varım.

Başka çeşit bir zenginliğin, başka çeşit bir ailenin, başka çeşit bir bilginin varlığından haberdar olabilmek için önce eldekini bırakmak, hiç değilse ondan şüphelenmek gerekmektedir ki, İsanın İncilde anlatılan hayatında bu nevi kurtuluşları hazırlama metodu açıkça gösterilmiştir: Kendisiyle gelmek isteyen zengine bütün varlığını dağıtmasını söyler. Şakirdinin babası ölmüştür; cenazesine gitmesine izin vermez:

«Bırak ölümler ölümlerini gömsünler» der. Kendisine inanan Ferisi Nikodimos, Ferisiler içindeki mevkiini kaybetmekten korktuğu için onun peşinden gelemez.

Metod basittir, pratiktir. Terk etmek. Size bir tokat vuracaklar, öbür yanağınızı uzatacaksınız. Bir fahişe ile karşılaşacaksınız; onu fuhuşla itham etmeyecek, tecziye etmeyecek, fakat günah işlememesini söyleyecek, kendiniz de zina etmeyeceksiniz. Kendinizi ben sünnetliyim, Yahudiyim diye, doğru dürüst bir insanla karşılaşırsanız, velev ki Romalı olsun, büyük tutmayacaksınız.

Burada varlık, içinde bulunduğu basit, dar kıymet hükümlerinden sıyrılarak, bütün varlıkları içine alan kanunların ebediliğine götürebilmek için, ki bu hal sevgi kelimesiyle anlatılmaktadır, nefsi aleyhine bir terk keyfiyeti ile karşılaştırılarak önce bir ferahlık hissi ile nefes almak imkânına kavuşmaktadır. İnsan kendi egosunu aşan, canlı, gerçek bir dünyanın mevcudiyetinden haberdar olunca, buraya iştirak ve nisbet edilebilme imkânlarını kavrayınca bu, yeniden doğuş olmakta ve varlıkların her an istifade etmekte buldukları kanunlara nisbeten bir ebediyet kazanılmaktadır: Tekâmül edecektir.

Elbet bunun akabinde bir akıl, akıllıca vicdani bir tatbikat gelecektir ki, dünya vasatımızın bize gerekli olan GERÇEK BİLGİLERİNE gitmeye hazırlanalım.

İsa, Thomas'a şöyle diyordu: «Gördünüz Thomas ve inandınız; ne mutlu görmeden inananlara...»

Bakara suresinin başlangıcında Kur'anın kimlere hitab ettiği yazılıdır. Bunu, seri yazımızda, ikinci defa tekrarlayalım : «İçinde hiç şüphe bulunmayan bu kitap sakınanların, görünmeyene inananların, namazı dosdoğru kılanların, kendilerine kazandırdıklarımızdan harcedenlerin, sana indirilen kitaba ve senden evvelki Peygamberlere indirilen kitaplara iman edenlerin, ahireti yakinen tanıyanların hidayet (kurtuluş) rehberidir.»

Bu da bir teslimiyettir. Akla teslimiyet...

CÜZİ İRADE VE KADER

Yazan: Mehmet GÖKRÜKLÜ (Cemiyetimizin Yardımcı Üyelerinden)

Madde kâinatı dediğimiz bu âlemde insan hayatı boyunca, irili, ufaklı birçok hâdiselerle karşılaşmaktadır. Bu hâdiseler bazan hafızadan zamanla silinir, bazan da ruhun derinliklerine nüfuz ederek ömürün sonuna kadar silinmez. En hafifinden en şiddetlisine kadar insanın fikir ve düşünce hayatında etki yapan hâdiseler ister zamanla kaybolsun, ister kaybolmasınlar herbiri müstakilen insanın bir yönden tekâmülü için lüzumlu buldukları cihetle istek ve arzunun zıddına olarak insanlarda zaman, zaman üzüntü, keder ve azap gibi derece, derece şiddetlenen nahoş dediğimiz hallerin husulüne sebep teşkil ederler.

Hâdiseleri düşünce, fikir ve irade ile önüne geçebildiğimiz, fikir ve irademizle önüne geçemediğimiz olaylar olarak iki kategoriye ayırmak elzem gibi görünmekte ise de, veya birinci kategoriye dahil önemi havi hâdiseleri her ne kadar irademizle frenliyebildiğimizi ve zararlarını hafif atlattığımızı zannetmekte isek de - bu bizce yanlış tasavvurlardan ve vehimlerden öteye geçemez. Aslında insanlarda ister küçük, ister büyük üzüntü ve kederlere sebep olsun her olay insanın doğrudan doğruya tekâmülü ile ilgili bulunduğu ve dolayısıyla Yüksek İdareci plânın tasvip ve tensibi ile vukua gelmekte olup topyekân insan «Kader»inin menşei teşkil ederler.

Herkese göre değişen kader kelimesinin bence anlaşılan gerçek mânası üzerinde biraz duracağım.

Beş duyu organımızla idrakine varabildiğimiz veya takip edebildiğimiz sebep ve neticeleri azçok bizce malûm ve ilâni-haye uzayan bir hâdiseler zinciri tasavvur edelim. Bu olaylara bizler, insan olarak görünümlerini muhafaza ettikleri müddetçe, takibimizden kaçamadıkları zaman içerisinde hâkim olabiliriz. Aksi takdirde hâ-

kim olamayız. Yani, zincirin halkaları tedricen ufalır, ufalır ve görünmez hale gelirse veya tam aksine olarak büyüye, büyüye idrakimize sığmayacak derecede cesamet peydah ederlerse bu takdirde, biz onun üzerindeki hâkimiyetimizi kaybederiz, o hâdiseye bize hâkim duruma girer. İşte hâdisenin bizim takip ve kontrolümüzden çıkarak bize hâkim olma durumuna geçtiği noktadan itibaren artık ilerisi için o hâdisenin tevellüt edeceği akibet ve netice de bizce meçhul duruma müncer olur, kader değişim hal de bu noktada başlamış olur.

Şimdi keyfiyeti daha açık bir misalle izaha çalışalım: Sakin ve güneşli bir günde, bir şahıs sandala binerek boğazın bir yakasından diğer yakasına geçmek istemiştir. Kendisi çok güzel kürek çekmekte, keza iyi yüzme bilmektedir. Ancak tam denizin orta yerine geldiği bir zamanda ânî bir fırtına ile birlikte bir siklon husule gelmiş, bu arada sandalı da devirmiştir. Denize düşen şahıs iyi yüzme bildiğinden yüzmeye başlamış ve fakat bir müddet sonra bir ayağına kramp girmiş, yüzemez hale gelmiş ve neticede ölmüştür. Halbuki başlangıçta bu neticeyi aklından bile geçirmemişti. Esasen normal ve bütün tedbirlerin harfiyyen mevcut olduğu ilk yolculuğa çıkış anının böyle azap verici bir olayla ve sonuçla biteceğini bilebilir miydi, veya arzu eder miydi?.. Hayır, o halde bizce şahsın bidayette tamamiyle kendi iradesinin hâkimiyeti altında cereyan eden misal olayın bir müddet bu surette devam ederek normal seyrini takip ettikten sonra birden değişerek Hiverarâik idare mekanizması tahakkuk plânı idarecilerinin kontrol ve murakabesi altına girdiğini, bu suretle de kendisinin tekâmül plânı gereğince mukadder olan akıbetini hazırladığını kabullenmekten başka çıkar herhangi bir yol yoktur.

Ölüm ve Ötesi Hakkında Fikirlerim

Carl Gustav JUNG

Teorik bir takdim yerine size müşahhas bir vak'a sunmak istiyorum.

Bu müşahhas vak'a, benim bu yazıyı bulmam, terceme ettirmem ve ertesi gün Medyum Hikmet Omay Hanımla görüşmemdir. Bu görüşme gününün akşamında aldığım günlük notların son satırlarını tamamlarken her iki olay arasında tesadüfle izah edilemeyecek bir benzerlik buldum. Bu notların ilgili kısımlarını aynen naklediyorum:

«Akşam üzeri Ortaköy çarşısında acayip bir şekilde mutlu hissettim kendimi. Zerzavatçıları, evleri sevdim. Güneş batıyordu.

«Hikmet Hanımla şimdiye kadar olmadığı gibi samimi konuştum. Bir celseden yeni ayrılmıştı.

«Ben, dedi o; bazen eşyalarla konuşurum.

«Ben, daha ziyade nebatlarla konuşuyorum.

«O, kendini bazan bir sürü ruh dostuyla birlikte görüyor. Onları Buddha, Firavun Kefren, Kemal Yolcusu diye adlandırıyor. Kemal yolcusu fevkalâde yakışıklı, güzel giyinmiş, yirmibeş yaşlarında bir gençtir. Kefren kırk yaşlarında, şakacıdır. Yazı yazmak için yardım istemiş. Ona: «Kalemi eline aldığın an seninle beraberiz.» demişler.

«Carl Gustav Jung diyor ki: «Mantık ile yaşayanların hayatı kısır, zavallı, mahduttur. Gayri şuurdan bize boyuna bir takım kıymetler eklenir. Bu kıymetler bize masal ve sembollerle gelirler. Aynı yaşlı, ihtiyar ruhları Jung rüyasında görüyordu ve onlar ona sualler tevcih ederek çalışmalarında başarı sağlıyorlardı.

«Şimdi, Hikmet Hanımın bana bu anlattıklarına mantığımla Gülünç! mü diyeyim?

«Bahusus, Jung'un yukarda bahsettiğim yazısını dün okumuşsam ve bu gün bundan hiç haberi olmayan Hikmet Hanımdan bunları dinlemişsem...»

Suat TAHSUĞ

86 yaşında 1965 de vefat etmiş olan CARL GUSTAV JUNG, psikolojii insan ve insanlığın felsefesi haline getirmiştir. 1907 - 1912 devresinde Freud'ün beş yıl talebesi olmuş psikanalizin kurucusu, ruh konularını — sadece cinsî arzulara ziyadesiyle sistematik şekilde affettiğinden — ondan ayrılmıştır. İki buutlu bir dünyadan ibaret olan ŞAHSİ GAYRİ ŞUUR'a, JUNG, insan ruhuna üçüncü buutu, derinliğini, hakiki veçhesini bahşeden KOLLEKTİF GAYRİ ŞUURU katmıştır. Onun bütün eseri, beşeriyetin «müşterek hazinesine ait o eski sembollerinin» inatla araştırıldığını isbata çalışır. Jung insana, ruhunu araştırması için, elinden gelen yardımı yapmıştır. Bu itibarla kendisi, garp dünyasının başlıca entelektüel rehberlerinden ad olunabilir. Onun ölümünden sonra intişar eden «MEMORIES, DREAMS and REFLECTIONS» isimli eserinden, aşağıdaki metni özetliyerek veriyoruz.

*

ÖLÜMSÜZLÜK ÜZERİNE FARAZİYEM

Mantığın kritiği, son zamanlarda birçok efsanelerle birlikte, ölümden sonra hayat mefhumunuda bertaraf etmiş gibidir. İnsanlar sadece şuurularıyla teşhis edildiklerinden ve kendileri hakkında bildiklerinden fazla olamayacaklarını zannettiklerinden, bu neticeye varmışlardır. Ancak, psikoloji hakkında en ufak bir bilgiye sahip herhangi bir kimse, bu düşüncenin pek sınırlı olduğunu kolayca anlar. Rasyonalizm ve doktrinalizm, çağımızın hastalıklarından biridir. Zira her suali cevaplandıracaklarına inanırlar. Fakat bugün için imkânsız sandığımız birçok keşifler - bu sınırlı noktai nazardan — gelecekte tahakkuk edebilir. Bizim zaman ve mekân anlayışlarımız ancak takribî olarak kıymet taşır: Birçok izafi ve mutlak tahavvül imkânlarını kaale almazlar. Ben de bu kabil imkânları he-

saplayarak, ruhun acalıp efsanelerine kulak kabartırım: Olayları müşahede ederim, bunlar benim peşin ve teorik hükümlerime uysa da, uymasa da, onları değerlendirim.

GAYRI ŞUUR BİZLERİ ÖLÜMSÜZLÜK TELMİHLERİNE SEVKEDER

Maalesef bugün insanın efsanevi ciyeti dünura uğramıştır. İnsan artık masal yaratamaz olmuştur. Ve dolayısıyla kaybı fazladır, zira fikrin kavrayamadığı şeylerden bahis açmak da önemli ve faydalıdır. Bunlar, insanın çubuğunu tütürerek, güzel bir hayalet hikâyesini dinlemesi gibidir...

Aslında, efsanelerin veya ölümden sonraki hayatın mânâsını veya ihtiva ettikleri hakikatleri bilemiyoruz. Onların şüphe götürmez beşerî ölçüdeki kıymetlerinden başka bir hikmetli vücudu olup olmadığını tespit edemeyiz: Anlayışımız ötesindeki konular hakkında mutlak kesinlik elde edilemeyeceğini kabul etmek zorundayız.

Bir ölümlerin ister hayalet şeklinde, ister medium vasıtasıyla bize görünmesi ve yalnız kendisinin bildiği hususları bize açıklaması keyfiyetini, parapsikoloji: Ölümden sonra hayatın devam edebileceğinin ilmi delilli addetmektedir. Teyid edilmiş birçok vak'alar mevcut olsa bile, hayaletin veya sesin ölüye aidi olup olmadığı suali ortaya atılabilir: Yoksa bunlar onun ruhi akisleri midir? Bu mesajlar aslında ölüden mi, yoksa gayri şuurda mevcut bir bilgiden mi ortaya atılıyor? Bu alanda mutlak kesinliğe varmanın imkânsızlığını savunan mantıklı delillere rağmen, birçok insanlar için, ölümlerinden sonra bir hayatın ebediyen devam edeceği fikri çok önemlidir. O takdirde onlar daha rabıtalı bir şekilde yaşarlar, dengeleri bozulmaz ve daha rahat ederler. Mademki asırlar, sonsuz derecede uzun müddetler vermiş... O halde şu mânâsız telaşa ne lüzum var?

Bittabi herkes bu şekilde düşünmez. Bazı kimseler, ebediyen bir bulut üzerinde oturup, kanun çalmak ihtiyacını asla duymazlar! Bir çokları da, hayattan öyle acı darbeler yemiştir ki, kendi ömürlerinden

nefret ederler ve ölümlerinden sonra ebediyen yaşamayı tercih etmezler. Fakat ekser ahvalde, ölümsüzlük konusu o kadar insanın ruhuna işlemiştir ki, onun hakkında bir fikir edinmek elzemdir, fakat nasıl?

Benim teorime göre, gayri şuurun bize gönderdiği telmihler vasıtasıyla, fikir edinmemiz mümkündür; meselâ rüyalarımızda. Ekseriya rüyalarımızın işaretlerini kabul etmek istemeyiz, zira ölümsüzlük sualine cevap bulunmadığına inanmışız. Kolayca anlaşılır cinsten olan bu tereddüte, ilerideki telkinleri öne sürüyorum: Biz bir olayı (mucizeyi) kavrayamayınca; bunu bir entelektüel mesele yapmaktan vazgeçmeliyiz. Kâinatın ortaya çıkması sebeplerini bilemem ve asla bilemeyeceğim. Bu itibarla, bu suali ilmi veya entelektüel tartışma konusu yapmaktan vazgeçmeliyim. Fakat o sual hakkında kafamda bir fikir tekevvün ederse — meselâ bir rüya veya efsane kâinatlarından — o takdirde ona dikkatimi veririm. Hattâ teorimi asla ispat edemeyeceksem bile, o mesele hakkında fikir sahibi olmak cüretini kendimde bulmalıyım.

GAYRI ŞUURUM BANA DEFAATLA İŞARETLER GÖNDERDİ

Ölümlerinden sonraki hayat hakkında bir fikir edinmek için elinden geleni yaptığına dair, insan delil getirmelidir — hattâ bunu yapmakla, aczini itiraf zorunda kalsa bile — Bu şekilde hareket etmeyen ziyanlı çıkacaktır. Zira bu suali kendine sormak gıddüsü, beşeriyetin eski çağlarında bile mevcuttur: Hayatımızı zenginleştirmek ve tamamlamak arzudur bu! Mantık bize çok dar sınırlar vaz eder ve bizleri — hem de birçok kısıntılarla birlikte, sanki hayatın hakikî ölçüsüne vakıf olmuşuz gibi — malûm olanın çerçevesi içinde yaşatmak ister. Hakikatte, hayatımız günbegün şuurumuzun sınırlarını fazlasıyla aşar ve farkında olmadığımız halde, gayri şuur hayatı bize refakat eder. Mantık kritiğini icra ettiği oranda, hayat fakirleşir; fakat «gayri şuur» ve (mit) masalı, şuura çevirmekteki kabiliyetimiz oranında da, yaşayış gücümüz artar. MANTIĞA FAZLA KIYMET VERMEK - MUTLAKİYET İDARESİLE MÜŞTEREK VASİF TAŞIR: ONUN (Lütfen sayfayı çeviriniz)

HÜKMÜ ALTINDAKİ ŞAHİS CİLİZLAŞIR. Gayrı şuur, bize sunduğu mesajlar ve tasvirli telmihlerle, bir fırsat bahşeder. O aynı zamanda, mantıki olarak vakıf olmamıza imkân olmayanları da bize iletir. Bu hususta önsezileri, hakikat olan rüyaları ve tesadüf gibi görünen acaip olayları düşünelim!

Ben birgün Bollingen'den evime dönüyordum. İkinci Dünya Savaşı oluyordu. Yanıma bir kitap almıştım, fakat onu okumak imkânını bulamadım, zira tren hareket eder etmez, boğulmakta olan bir kimşenin tasviri gözümün önüne geldi: Bu askerlik görevim esnasında vukubulan bir kazanın hatırlanmasıydı. Bütün seyahat esnasında, bu hayalet gözümün önünden gitmedi. Oldukça endişelenmişim ve kendi kendime «Acaba ne oldu? Bir felâket mi oldu?» diye soruyordum. Erlenbach'da tren den indim ve mütemadiyen o acı hâtıra zihnimi kurcaladığı halde, eve döndüm. Bahçede, küçük kızımın çocuklarını gördüm. O, savaş dolayısıyla, Paristen İsviçreye dönmüş ve bizlerle ikamet ediyordu. Herbiri şaşkına dönmüştü ve onlara «Ne oldu?» diye sorunca, en küçükleri Adrien'in vapurun sığınağındaki suya düştüğünü bildirdiler. Su orada çok derinmiş ve yüzme bilmediğinden, az kalsın boğulacaktı. Ağabeyi onu kurtarmış. Benim trendeki endişe verici hatıralarım esnasında bu olay cereyan etmiş.

O halde, gayrı şuurum bana işaret vermiş? Başka hususlar hakkında neden bana haber vermiyor?

Bittabi, ölümden sonra hayatın devam ettiğine dair masallar ve rüyalar, insanın tabiatına uygun fanteziler olduğu ilkinden ileri sürülebilir - bütün zihayat olanlar ölümsüzlüğe hasret çeker. Ben bu iddialara karşı ancak efsaneyi ileri süreceğim. Fakat diğer taraftan ruhun bir kısmının, mekân ve zaman kanunlarına tabi olmadığına dair işaretler vardır. Bunun ilmi delilini RHÏNË'in ünlü tecrübeleri vermiştir. Anı ve sayısız kehanet olayları yanında, ve buna benzer spatyumdan olmayan önsezi vak'aları ve kendi hayatımdan verdiğim benzer örnekler, ruhun bazan «Spatio-Temporelle»

İllyet kanunu dışında faaliyet gösterdiği nin delilidir. Bundan anlaşılacağına göre zaman, mekân ve illiyet hakkındaki fikirlerimiz natamamdır. Kâinat hakkında toplu bir fikir edinilmesi için, adetâ yeni bir buuta ihtiyaç vardır; ancak ondan sonradır ki mucizelerin bütünü hakkında sarık bir fikir edinilebilir. Bu sebeptendir ki, ras-yonalistler, hâlâ parapsikolojik tecrübelerin mevcudiyetini inkâr ederler: Zira o tecrübeler, onların Kâinat hakkındaki fikirlerini yok edecek mahiyet taşır. Ve bu kabû olaylar hasıl olabilirse, kâinatın rasyonalist veçhesi tekmil kıymetini kaybedecek; zira o faraziye tam değildir. Bu suretlâ, göze görünenin gerisinde başka bir hakikatın mevcudiyeti ihtimali belirecek ve bu kaçınılmaz ihtimal bize, zaman, mekân ve illiyet mefhumlarımızın, başka bir nizamla ilgili olduğunu, bu nizamın bizimkinin gerisinde veya üstünde olabileceği, ve «şurada - burada» «evvelce - daha sonra» mefhumlarının bu nizam olmadan esasa dayanamıyacağı hususuna gözlerimizi çevirmek zorundayız. Şuradan uzaklaşıldığı oranda, bu izafiyetin, mekânsızlık (non-spatialite) ve mutlak zamansızlığa (intemporalite) kadar yükseldiği görülür.

DEĞİŞİK KİŞİLERİN RÜYALARI, FİKİRLERİME İNANCIMI ARTTIRDI

Ölümden sonraki hayat hakkındaki düşüncelerime sadece kendi rüyalarım değil, fakat başkalarınınki de şekil vermiş, onları yeniden gözden geçirmeme sebep teşkil ederken, teyit de etmiştir. Bir rüya bilhassa önem arz etmiştir: Altmış yaşlarında bir öğrenciminki... O bayan, ölümden iki ay önce o rüyayı görmüştü: Öteki Dünyaya vasıl olmuştu, bir okul sınıfında, ölmüş olan birkaç arkadaşı, ilk sıralarda toplanmışlardı. Sınıfta herkes sanki bir haber bekler gibiydi. O, etrafına bakınmış ve bir öğretmen veya konferansçıyı gözlerle aramıştı. Kendisine, konferansçının kendisi olduğu söylenmiş; zira bütün yeni ölümler, ölümlerinden sonra, hayatları zarfında edindikleri tecrübeleri orada derhal rapor etmek zorundaymışlar. Sanki dünyamızda cereyan eden olaylar ve edinilen tecrübeler kesin mahiyet taşıyor-

muş gibi, ölümler bunlarla ilgilenmişler! Her ne hal ise, bu rüya içindeki dinleyiciler, dünyamızda her zaman rastlanan cinsten değilmiş; bizim düşünce tarzımıza göre, kayda değer özelliği olmayan bir kimsenin hayatının nihai psikolojik neticesi onları ziyadesiyle ilgilendiriyordu! Fakat «halk»: «cereyan» «olay» «gelişme»nin ikinci derecede önemli olduğu nisbi «zamansızlık» içinde olursa, bulunduğu durumda kendisinde noksan olana karşı ilgi duyabilirdi..

Merhume, bu rüyayı gördüğü devrede ölümden korkuyor ve elinden geldiği kadar, şuurlu düşüncelerinden bu ihtimali uzaklaştırıyordu. Ancak, yaşlanmakta olan bir kimse için, ölüm fikri esaslı bir «ilgi merkezi» olmalıydı! Ve bu fikre kendisini alıştırmayı gerekirdi! Kendisine kaçınılmaz bir soru açıyordu ve onu cevaplandırmak gerekiyordu. Bu gaye uğrunda, ölüm hakkında bir efsaneye muhtaç olacaktı; zira «mantık» ona, sadece içine girmeğe hazırlandığı çukurdan başka birşey sunamıyordu: Masal veya efsane ise, onun gözleri önüne daha başka tasvirler, ve ölüm diyarında yardımcı tasvirler dizebilirdi. O bunlara ister inansın, ister az da olsa önem versin, en az inanmayan kadar haklı veya haksız olabilir. Fakat inanmayan, HİÇ'e yaklaşırken, inanan, ölüme kadar hayatın izlerini tâkip eder. İkisinin de emin oldukları doğrudur, fakat biri insiyakına zıt bir yol tâkip ederken, diğeri onun yanında gider, bu da ikinci lehine farklı ve önemli bir avantaj teşkil eder.

ÖLÜLERİN BİZDEN CEVAPLAR BEKLEDİĞİNE İNANIYORUM:

Uzun zamandan beri, gayri şuurdaki kimseleri ve onlardan gilç ayırdelebilen «ölülerin ruhlarını» aydınlatmam icap ettiğini hissetmekteydim. İlk defa, 1911 yılında, bir dostumla İtalyanın kuzeyinde, bisikletle seyahat ederken bunun farkına varmıştım.

Dönüşte PAVIE'den Arona'ya, Majeur gölünün güneyine varmış ve geceyi o civarda geçirmiştik. Gayemiz, gölün kıyısını takip, Faido'ya, TESSIN'i geçerek, ulaşmaktı. Oradan, Zürich trenine binecektik. Fakat Arona'da gördüğüm bir rüya, bütün

tasavvurlarımı altüst etti. Bu rüya içinde, kendimi geçmiş asırlarda yaşamış olan namdar Ruhların arasında gördüm ve o esnada, 1944 yılında, mezar içinde bulunan ünlü ecdadım karşısındaki duygularıma benzer hislerin etkisi altında gibiydim. Muhavere latince cereyan ediyordu. Büyük perukalı bir şahsiyet bana hitap edip, güç bir soru sordu: Uyanınca, suelin mealini hatırlayamadım. Suali anlamıştım, fakat latince olarak cevaplandırarak kadar bilgiye sahip değildim. Okadar utandım ki, heyecandan uyandım.

Gözlerimi açar açmaz, «LIBİDO'nun bünye tahavvülleri ve sembolleri» isimli o esnada üzerinde çalıştığım eser aklıma takıldı. Cevaplandıramadığım soru dolayısıyla o kadar kesin küçüklük kompleksi etkisindeydim ki, derhal trene atlayıp, çalışmak ihtiyacını duydum. Bisikletle daha üç günümü israf edemezdim. Çalışıp cevabı bulmalıydım. Ancak çok zaman geçtikten sonra, rüyamın mânâsını ve tepkimi kavrayabildim: Büyük perukalı şahsiyet, bir nevi ECDAT VEYA ÖLÜLERİN RUHU İDİ, benim cevaplandırmaktan aciz olduğum soruları bana sormuştu. O devirde vakit henüz erkendi. Henüz yeter derecede olgunlaşmamıştım; fakat etüdlerimin, kitabımın bana sorulan soruları cevaplandırdığını sezer gibiydim. Benim entellektüel ecdadım, kendi çağlarında öğrenemedikleri hususlar hakkında soruyorlar ve benden bunlara cevap umuyorlardı! Ancak müteakip yüzyıllar, o sorularını cevaplandırabilirdi! Ebediyet içinde soru ve cevap daima mevcut idiyse, benim gayretlerim boşuna israf demekti, zira herhangi diğer yüzyılda herşey keşfedilebilirdi! Tabiat içinde sınırsız bilgi kaynağı mevcutmuş gibi geliyor bana. Ancak, zaman şartları elverişli olunca, bu bilgi şuur tarafından zaptedilebilir!

(Ruh ve Madde'nin notu: Hakikatî halde bu rüya üst plânların Jung'a yaptıkları bir yardımdır.)

Şahısların ruhlarında da muhtemelen aynı usul vardır: yıllarca bazı önsezişler ruhlarda uyuklar ve ancak muayyen bir zamanda, şuurun üstüne ulaşır. Ben sonradan «ölülere yedi adet vaiz» eserimi yazınca, en

(Lütfen sayfayı çeviriniz)

önemli hayati sualleri bana yine ruhlara sorular. Onlar Kudüsten geldiklerini - diyorlardı - zira orada aradıklarını bulamamışlardı. O devirde çok hayret etmiştim, zira geleneklere bakılacak olursa, büyük bilgiye sahip olan ölümlermiş... Hristiyan itikadına göre, ölümler öteki dünyada herşeyle göz-göze geleceklermiş ve bu itibarla daima bizden fazla bilgiye sahip olurlarmış! Fakat dış görünüşe göre, ölümler, öldükleri anda bildiklerinden ziyadesine vakıf değillermiş! Bu sebeple, onlar insanların hayatına karışmak, onların bilgilerini paylaşmak isterlermiş. Ekseriya, onların arkamızda durarak, kendilerine ve mukadderatımıza vereceği - miz cevapları izlediklerini hisseder gibi olurum! Bana kalırsa, onlar, yüzyıllar ilerledikçe, değişen dünyadan ne pahasına olursa olsun, haber beklerler ve bunları onlara ancak o esnada yaşayanlar iletebilir.

Ölümler sorular açarlar, sanki herşeyi bilmeleri mümkün değilmiş gibi, sanki «genel bilgi» veya «genel şuur» ancak yaşayan bir bedene sığınan ruhlarda mevcutmuş gibi.. Demek oluyor ki, yaşayanların ruhları, ölmüşlerinkinden daha avantajlıdır: sarıh ve kesin bilgi edinme kabiliyetidir bu! Zaman ve mekân içindeki üç buutlu Dünya bana bir «koordinat» sistem gibi görünür: Dünyamızda yâni «burada»: «orada zaman ve mekân dışında, muhtelif veçheleri olan», adeta bir bilgi sisi içinde yüzen (Arşetip) İLK TİP'e benzer bir tasvir (ordonnée ve abscisse) lere ayırırlar. Fakat muayyen muhtevaların tefriki için koordine bir sisteme ihtiyaç vardır. Fakat zaman-mekân mefhumlarından arı bir «şuur veya genel bilgi» haletinde, bu kabil bir operasyon akla sığmaz. Evveleminde bir tezat olduğu düşünülmesi, bir «burada ve orada» bir «yüksek» ve bir «alçak» bir «evvel ve sonra» farz olunmalıdır.

ÖLDÜKTEN SONRA EŞİMİN FİKRİ GELİŞMESİ DEVAM EDİYORDU

Ölümden sonra şuurlu bir hayat olacaksa, bana göre bu hayat yüksek bir sınıra sahip olan beşeri ve mütehavvil şuur istikametinde olmalıdır. Ölümleri esnasında birçok kimse sadece kendi imkânları seviyesinin altında kalmayıp, birçok diğer

kimseye kıyasla pek geri olduklarını fark etmişlerdir; bu sebeple öldükten sonra, hayatları esnasında iktisap etmedikleri şura sahip olmak isterler. Rüyalarda ölümler bahis konusu olunca, bunların tetkikinden bu sonucu elde ettim. Bir defa, onbeş gün önce ölen bir dostumu ziyaret ettiğimi rüyamda görmüştüm. O, hayatta iken, dünyamız hakkında basma kalıp bilgiye sahipti ve bunu artırmak aklından geçmedi. Bâle civarında bir evde otururdu. O tepe üzerinde, duvarları daire şeklinde olan bir şato, bir meydanlık, küçük kilise ve ufak evler vardı. Bunlar bana Rappersvil şatosunun meydanını hatırlattı. Mevsim sonbahardı. Eski ağaçların yaprakları altın sarısına bürünmüştü, yumuşak bir güneş manzarayı aydınlatıyordu. Dostum orada idi, Zürihte psikoloji öğrencisi olan kızı ile masada oturuyordu. Kendisine kızının lüzumlu psikolojik bilgiler aşıladığını biliyordum. Okadar konuya kendini kaptırmıştı ki, bana elile sanki «beni meşgul etme» der gibi süratli bir işaret yaptı. Bu şekilde beni oradan göndermiş oluyordu. Bu rüya sayesinde, ölünün hayatta iken asla meşgul olamadığı psikolojik hayatı şimdi yaşadığı bana, izah edemediğim yollardan malûm olmuştu.

Ölümden sonra ruhun gelişmesi hakkında başka bir tecrübeden geçtim: eşim ölmüştü, bir gece âniden uyandım ve kendisiyle bir günlük birlikte geçirdiğimiz, Fransa'nın güneyinde, Provence'da olduğumu fark ettim. Kendisi orada Graal hakkında araştırmalar yapıyordu. Bu bana mantıki göründü, zira kendisi etüdlerini ikmal ederek, ölmüştü. Konunun «plan» ı hakkında ki izah bana yeni bir şey öğretmedi, ben kendi etüdiimli henüz ikmal etmediğimi esasen biliyordum. Fakat ölümden sonra dahi eşimin fikrini geliştirmeğe devam etmesi düşüncesi bana pek mâkul geldi ve bu rüya beni ziyadesile sükûna kavuşturdu (bu fikir hakkında ne düşünülürse düşünülün).

Bittabi bu kabil tasvirler doğru değildir ve kâfi derecede sarıh olamazlar - tıpkı satıh üzerine hacmin irtisam ettirilmesi gibi - veyahut dört buutlu bir modeli, üç buutlu eşyadan tertipleme gibi. Yâni, üç

buutlu dünyanın şartları kullanılır. Matematikçiler, olağanüstü orantılar (rappports) için tabirler icat etmekten kaçınmazlar, aynı şekilde, disiplinli bir muhayyile de, mantıkî prensipler ve «ampirik» verilere dayanarak, meselâ anlayışın dışında kalan: rüyaların ifade ettiği mânâlarını, kaba taslak çizebilir. Bazı matematik denklemlerin hangi fiziksel hakikate uyduğunu bilemediğimiz gibi - hangi ruhi hakikate uygun olduğunu tâyin edemediğimiz efsanevi hakikatler de vardır.

ANCAK YAŞAYANLAR SAYESİNDE ŞUURUN SEVİYESİ YÜKSELEBİLİR

Her nerede olursa olsun, ulaşılan şuur seviyesi, ölümlerin ulaşacağı en yüksek seviyedir gibi geliyor ama. Bu sebeple, dünyada yaşanan hayatın mânâsı büyüktür ve bir fâninin ölürken öbür dünyaya intikal ettirdikleri, çok kıymetlidir. Tezatlarn çatıştığı bu dünyamızda ancak şuurun genel seviyesi yükselebilir, bu da insanın metafizik görevi olabilir; fakat o, masallaştırmadan bu görevi ancak kısmen ifa edebilir. Efsane ve masal (yani sembol), gayri şuur ile şuurlu bilgi arasında kaçınılmaz bir vasıtaadır.

Ölümden sonra hayatın devam ettiğine dair müsbet delil gösterilmesi mümkün olmamakla beraber, böyle olduğunu düşündürecek olaylara rastlanmaktadır. Ben bu olayları işaretler olarak telakki ederim, ancak bunlara bilgi demek cüretini kendimde bulamam.

Bir gece, uyumamıştım ve bir gün önce toprağa verilen bir dostu düşünüyordum. Onun yokoluşu beni çok üzüyordu. Birdenbire, o sanki odama girmiş hissine kapıldım. O sanki yatağımın ayak ucuna gelmiş, kendisile beraber çıkmamızı bekliyordu.

Ben bu şeklin hayalet olduğunu düşünmüyor, aksine muhayyel bir kimse sandığım şahsın deruni bir resmini görmekteydim. Fakat açık olarak, kendime sormalydim. «Bunun bir hayal mahsulü olduğuna dair elimde delil var mı?» «Ya bu bir hayal mahsulü değilse? Ya dostum hakikaten karşımda ise ve ben onu muhayyel sanıyorsam, kabalık etmiş olmaz mıydım?»

Mahaza, onun karşımda hakiki bir tezahür olarak durduğuna dair elimde çok az delil vardı. Bu itibarla kendi kendime düşündüm: «İster delilli olsun, ister olmasın, muhayyel bir görünüş olduğunu beyan edecek yerde aynı derecede hakli olarak onu bir tezahür olarak kabul edebilirim ve neticeyi görmek için, onu hakiki farz edebilirim..»

Bunu düşündüğüm anda, o kapıya doğru gitti ve kendisini tâkip etmemi işaret etti. Ben de onun dediğini yapmak zorunda kaldım. Bunu hiç beklemiyordum. Bu itibarla, delillerimi kuvvetlendirmek ihtiyacını duydum. Ve ondan sonra, hayalimle, onun peşi sıra gittim. O beni evin dışına çıkardı, bahçeye girdik, oradan sokağa geçtik ve birkaç yüz metre uzaktaki evine vasil olduk. İçeriye girince, beni yazıhanesine soktu. Bir tabure üzerine çıkarak bana ikinci rafta duran kırmızı beş cildin ikinci sıradakini işaret etti. Ondandan sonra hayalet ortadan kayboldu. Ben onun kütüphanesini ve hangi kitaplara sahip olduğunu bilmiyordum. Öte yandan, ikinci yüksek rafta olan ciltler üzerindeki yazıları da, aşağıdan okuyamazdım. Bu olay bana okadar acı görünmüdü ki, ertesi sabah dostumun dul eşine müracaatla, bir karşılaştırma için, kütüphanesine giriş talep ettim. Hakikaten hayalimde belirilmiş olan kütüphanenin rafı altında bir tabure mevcuttu ve uzaktan kırmızı ciltli beş kitabı gördüm. Onların dış yazılarını okumak için tabureye bindim. Bunlar Zolanın romanlarından tercümelerdi. İkinci cildin titri: «Ölümlerin vasiyetnamesi» idi. Muhtevası bana ilginç görünmemekle beraber, cereyan eden olaylar dolayısıyla kitabın ismi çok manidardı.

ANNEMİN ÖLÜMÜNDEN AZ ÖNCE, ÖLÜ BABAM RÜYAMDA BENİMLE GÖRÜŞTÜ

Kendimizi aldatmıyalım, ölüm korkunç bir darbedir - sadece bedeni bir olay değil, aynı zamanda ruhi bir olay olarak: bir insan, hayattan zorla uzaklaştırılıp, ölüm sessizliğine teslim ediliyor. Onunla artık herhangi bir temasa geçilmesi ümidi yoktur: bütün köprüler atılmıştır.

(Devamı var)

Revista Internacional
do Espiritismo
MAGAZINE OF SPIRITUALISM

THE SPIRITUAL WORLD
Yours Fraternally
official organ
INTERNATIONAL SPIRITUALISM

BASINDAN
Spiritual Understanding

ÖZETLER
CUADERNOS DE
PARAPSICOLOGIA

VOZ INFORMATIVA
REVISTA MENSUAL DE FILOSOFIA CIENCIA Y MORAL

OOMOTO'dan

OFUDESAKI, OOMOTO'NUN
MUKADDES YAZILARINDAN - 10.8.1912

Bu günün insanları nedamet duymağa henüz başlamamışlardır; zira onların bilgileri mevcuttur ama samimiyetleri yoktur. Bundan dolayı onların daha uzun zaman ıstırap çekmeleri muhtemeldir. Dünya ve insanın yüreği bulutlarla kaplıdır. Fakat temiz ve parlak bir duruma ulaşacaklardır. Bir müddet bekleyiniz ve görünüz; herşey ilâhi plâna göre tahakkuk edecektir.

INFO'dan (Japon dergisi)

Dr. M. HASEGAWA'YA SORULAN
İKİ SORU

S: Spiritüalizma'nın hayatımızdaki önemini ve günlük yaşayışımızda, onun bize ne kadar faydalı olduğunu bilmeyi arzu etmekteyiz?.

C: Bu soru çok tabiidir, zira bir çok kimse onun hakiki mânâsını bilmeksizin, eğlence kabul ederek yanılmaktadırlar. Spiritüalizma, bize günlük hayatımızda, ruhi tedavi, kriminolojik araştırmalar, çeşitli tavsiyeler bakımından fayda temin etmektedir. Biz Spiritüalizma'nın teori ve definisyonunu kurnmalıyız. O, hayatın yönetici prensibi olmalıdır. Spiritüalizma ile yeni bir kozmik felsefe ve hayat felsefesi

kurmak lâzımdır ki, bu ne din, ne felsefe, ve ne de bunları birleştiren bir dal olmalıdır. Şayet biz, bugünkü Spiritüalizma'ya yeni bir veçhe veremezsek, o, hayatımızın başlıca prensibi olarak mânâ ve değeri bulunmadığı mülâhazası ile istikbâlde unutulacaktır.

S: Sizin, ilhamın artırılması ve E.S.P. (duyumlar dışı idrâk) hakkındaki kanaatiniz nedir? Her insanın farklı derecede psişik kudrete mâlik olduğu söylenmektedir. Umumiyetle, bütün insanlar için medyumluğu, alıcılığı inkişaf ettirmek mümkün müdür? Bunun egzersizleri nasıldır?

C: Başkalarından daha fazla psişik kudrete sahip olan şahıs, hususi kaabiliyeti haiz bir kimse demek değildir. Bir bakıma mistik bir kudrete sahip bulunması dolayısıyla bizler onu son derece üstün görmek temayülündeyiz. Dünyada doğuştan kaabiliyetli sporcular, artistler ve diğer kimseler var, medyum da aynı durumdadır. Fakat biz her şeye mübalâğasız bir gözle bakmalıyız. Birinin psişik kudretini geliştirmeğe çalışması zaman kaybı değildir; ancak ona karşı büyük kaabiliyeti olanla olmıyan arasında bir fark husule gelir. Yoga ve Zen meditasyonu spiritüel egzersizin metodlarındandır.

(Not: Dr.M.Hasegawa 1932 de Japonyada Osaka'da dünyaya gelmiş bir ilim adamı ve filozofdur. Resim, müzik, spor alanlarında da kaabiliyetli bir kimsedir. Eserlerinden bazıları: «Madde, Hayat ve Tekâ-

miil», «Bu Modern Çağda Nasıl Doğru bir Şekilde Yaşanır?», «İlim, Felsefe ve Düzenleyici Egzersiz Sanatı.»

CHIMES'dan

Edgar Cayce in Virginia'da verdiği «Ölüm Ötesindeki Hayat» adlı konferansta şöyle bir soru sorulmuştu: «Ölüm ötesi hayat hakkındaki görüşümüzün Tanrı anlayışımız gibi tekâmül seviyesimizin bir karşılığı mıdır?» Cevap: «İnsandaki Tanrı mefhumu, onun kâinat muvacehesinde kendisi hakkındaki kıymet hükmü ve kendisinin kâinattaki yeri hakkındaki anlayışı ile ölçülür. Bizim zaman ve mekân ile ilgili görüşlerimiz, gelecek hayat hakkındaki görüşlerimize hakimdirler.

Bizler, farkına varmaksızın, aynı zamanda iki veya daha fazla dünyada tecrübeler içinde bulunabilir ve birden fazla sayıda hayat yaşıyor olabiliriz. Zaman ve mekân insanlar tarafından ortaya konmuştur... Ölüm radikal bir kopuş veya yeni bir safhaya geçiştir.»

ATLANTIS'İN GÖLGESİNDE

Başkalarının de kehanette bulunduğu gibi, Edgar Cayce yazılarında, bu yüzyılda Atlantisin tekrar ortaya çıkacağına işaret etmektedir... Poseida 1968 veya 1969 da ilk gözükecekler arasındadır. Mei-Ling Dünya Kehanetlerinin İkinci Kitabında muhayyilesi en geniş fiksion yazarının bile Cayce'in yazılarında, özellikle «Atlantis hakiki mi, hayalî mi?» kitabında bildirdiği teferruatlı bazı tarihçelerin benzerini, — biltün bilimi, mimarisi, dini, topoğrafya — ile — yaratabileceği şüphelidir.

Onun, kendimizi ağaç üstlerinde dolaştığımızı gördüğümüz rüyalar hakkındaki izahı, bunun, Atlantis'de bulunan tek bir insanın kullanabileceği muhtelif gazlarla hareket eden, havada kolaylıkla hareket ettirilebilen hava aracına ait bir hatıra olduğu fikrine dayanmaktadır. Ayrıca «uçan halı» hikâyeleri de insanların gayri şuurlarının derinliklerinde bulunan Atlantis'e ait bu küllenmiş hatıra ile ilgilidir. «Life» mecmuası ve aylık TV dergisi «İlerleyen Zaman», insan şuurunu ile ilgili denemeler

yapmayı tasavvur etmektedirler ki, bunlar arasında kafa içine yerleştirilen elektrodların kullanılması mevzuu da vardır. Bu mutasavver tecrübelerden biri de söz konusu elektrodları, sadece tedavi maksadına matuf olarak değil, fakat insanları suç işlemeğe sevkeden temayülleri önlemek, kontrol altına almak sosyolojik gayeleri için de kullanılmaktadır. Bu tekniğin Atlantis'de tatbik edildiği şekle uygun izahı ve hangi maksadlara matuf olarak kullanıldığı hususları, Phyllos'un sezgilerine dayanarak kaleme aldığı «İki Planet'de Yaşayan» isimli kitapta mevcuttur.

PSYCHIC NEWS'dan:

RUHİ TEDAVİYE BİR MİSAL

«Sevgi mucizeler yaratır» sözü sık sık halk tarafından kullanılır. Fakat sevgi ve ümit, ömrünün bundan sonraki kısmını tekerlekli sandalyede geçirmeğe mahkûm olan Tom Blake için kaybolmuştu.

Tom, yedi yıl müddetle sıkıntı ve ıstırap içinde yaşadktan sonra, gazetelerin «iman tedavicisi» diye tesmiye ettikleri bir medyom vasıtasıyla sıhhatine kavuşmuştur. O, Chase Court Gardens, Enfield Middlesex adresinde bulunan evinde, bir muhabire, şifacıya geçen Ağustos ayında gitliğini ifade etmiştir. Bu şifacı ruhi tedavi yapan Len Alger'dir. Tom, «Onun yanında dört saat müddetle kaldım.» demiştir. «Seansın sonuna doğru bütünümlü vücudumda bir karıncalanma duymağa başladım. Şaşırmıştım. Zira yıllardan beri hiç bir şey hissetmiyordum. Sonra ayağa kalkmamı istedi ve kalkmam için yardım etti. Aşağı yukarı altı adım attım; bu başlangıçtı..»

Bundan sonra, Tom şifacılık yapmağa başlamıştır. Durants Road, Ponders End'deki evinde, 24 yaşında bulunan ve 1 yaşından beri harekettten mahrum Sylvia White adlı bir kızı ilk hastası olmasını teklif etmiştir. Genç kız, önceleri, kendini kaldırmak ve merdivenlerden aşağı inmek için ellerini kullanmak suretiyle, büyük güçlkle hareket edebilmiştir. Şimdi, Tom yanbaşında olduğu halde, yardımsız yürüyebilmektedir.

Hayvanda ve İnsanda Kıskançlık

PLANÉTE'den

'Littre' ye göre kıskançlık, başkasının elde ettiği veya sahip olduğu imtiyazlara sahip olmayanların veya bunları elde etmeyenlerin duydukları kötü bir histir. Afet, işkence, kötü huy... bu beşerî yarayı tarif için sıfatlar eksik değildir. Kıskançlık kemirir, aşındırır, dünyayı kuruluşundan beri tahrip ve altüst eder. Bilgiyi kıskanan Havva, cennetten kovuldu; Habil kıskançlık yüzünden biraderini öldürdü; Otello Desdemone'nin boynuna mendili sardı ve ölüm insanları teskin edeliden beri, onlar karşılıklı vuruştular. Bir duygu veya afet olmaktan ziyade, kıskançlık hayvan cinsinin deliliğe kadar götüren tabii bir hasletidir.

Kıskançlık bilhassa aşk sahasında en göze batan tahribatını icra etmekle beraber, onun değişik belirtileri sosyolojik unsurlar tarafından tanımlanır. Beşerî içgüdülerin sadece cinsiyete ve neslin bekasına inhisar ettiğine inanan Freud'dan beri, bu hakikat ortaya çıkmıştır.

HAYVANI KAYNAKLAR

Fransada son zamanlarda neşrolunan dikkati çeken bir eserinde, ROBERT ARDREY, beşerî davranışların kaynaklarını hayvanlar dünyasında aramaktadır. Ona göre, «İnsan, hayvan dünyasının bir cüz'üdür... ve bir gün kendini hakikaten tanımak ve nereden geldiğini öğrenmek istiyorsa, içinden kurtulup çıkmak için okadar acele ettiği o dünyayı tetkik etsin...»

Bizim doğrudan ecdadımız sayılan «PRIMATE» ların davranışlarını tetkik eden zoolog'lar, atideki hükme varmışlardır:

Hayvanda arazi ve sosyal baskılar, cinsiyet içgüdülerinden ziyade etki yaratmış, köksalmıştır. Ezcümle maymunların tetkiklerinden, şu hakikat meydana çıkmıştır: dişiler ekseriya erkeğin kıskançlık hislerini tahrik ediyorsa, erkeğin ona sevgi veya cinsel arzu bakımından kırılmadığı; daha ziyade dişisini bir mülk veya arazi telakki ettiğinden, onun kaybı veya zedelenmesiyle, hemcinslerinin önünde küçük düşmekten çekindiğindedir.

Şebeklerde, aşk alanındaki rekabetlerden doğan çatışmalar, sadece tahakküm eden erkeklerin otoritesini idame amacı ile yapılır.

O grupun Reisi, daha az önemli bekârların aşıkane hücumlarına karşı dişisini çetin şekilde koruyacaktır, fakat savaş esnasında dişisi ölecek olursa, onun sahibi bu felâket karşısında aldırış etmez. Onun için önemli olan, hakimiyetinin devamıdır. Dişisi kaçırılacak olursa, o mevkiini kaybeder ve diğer şebekler ona ikinci derecede önemli bir erkek nazarile bakarlar. Bu itibarla, şebekler arasında kıskançlık, sadece erkeklik prestijine irca olunup, bunda cinsiyetin rolü önemsizdir. Herhangi bir sebeple, şebek prestijinin kırılmadığına hükmedecek olursa, o da isyan etmeden, bön bön dişisinin kendisinden gayri erkeklerle aşk alışverişine girişmesine göz yumabilir.

KUŞLARIN KISKANÇLIĞI

Büyük ORNITHOLOG, ELIOT HOWARD da, kuşların cinsel kıskançlık sebepleri aralarında çarpışmadıklarını, daha ziyade muayyen alanları muhafaza etmek

tediklerini öğrenmiştir. Misal olarak, göç eden kuş cinslerini zikreder: Erkekler alana dişlerinden evvel konarlarmış. O esnada, alanın taksimi tamamlanıncaya kadar, saşlar devam edermiş.

Yuvaların taksiminden sonra, dişiler gelince, sulh hali bozulmaz; onlar kâfi derecede çatışma sebebi teşkil etmezler.

Guguk kuşu, lakâyid ve şapşaldır ve cinsel bakımdan kıskançlığı düşünmez. Erkekler arasında, formalite icabı mesken takimi için şöyle hafif bir kaç gagalamaçan sonra, iki erkek guguk kuşu, aynı dişiyi, ahapça paylaşacaklardır.

Meratip silsilesine son derece dakik olarak rlayetkâr olan kargalarda ise, cinsel rekabet ancak aynı derecede önemli kişiler arasında variddir, hernekadar eşe sakatsizlik ölümü davet eden günah telakki edilir ise de.. Aşk için dahi olsa, onlar her önüne gelenle dövüşmezler.

KISKANÇLIK VE MÜLKİYET İÇ GÜDÜSÜ

Muhtelif cemiyetlerde, cinsel kıskançlık, konusunun rolü ve önemi oranında artar. Bir çiftin hâkimi olarak, genellikle erkek telakki edildiğinden, dişiler ekseriya cinsel kıskançlığı nkonusu ve kurbanı olurlar.

Erkek tarafından özel bir mülkiyet telakki olunan dişi, onun muvafakatı olmadan, sadakat kanunlarını çiğnerse, sahibini gülünç kılar ve onda mahrumiyet hissi yaratır. Kıskançlık erkeği cinayete sevk ederse kalbinin kırıldığından ziyade şiddet hareketile erkeklik üstünlüğünü ispat etmek ve hemcinslerinin gözünden düşme-

mek için öldürmüştür. Gelişmiş cemiyetlerde buna «gülünç olmaktan kurtulma veya namusunu temizleme» denir.

Kadınların kocalarına ihaneti, genel olarak kocaların ihanetinden daha ciddi olarak değerlendirilir. Zevcelerin sadakatına olan güvene ihanet edilmiş, her erkeğin dişisi üzerindeki mülkiyeti zedelenmiş, bu itibarla kocaya hakaret edilmiştir. İlksel cemiyetlerde, bunun cezası ağırdır ve en hafifi boşanmadır.

Bizim Avrupalı telakkimiz, bazı cemiyetlerin özel adetlerle bağdaşamaz. Bunlar hayret uyandırır; çünkü onların adetleri kıskançlığı bertaraf etmiş, hiç değilse disiplin altına almış görünür.

AVUSTRALYALI ARUNTA kabilesinde, şahsî kıskançlık, örf ve adetlerle çelişme halinde görünür. Sosyal olarak, her erkek, muayyen kadınlar üzerinde intiyazlı durumu haizdir: o grup içinden erkek eşini de seçecektir. Genel olarak, kocanın müsalesini alarak, o gruptaki her kadınla erkek çiftleşebilir ve bu müsaade verilir.

AVUSTRALYALI MURNGİN kabilesinde, cinsel kıskançlık yok gibidir. GUNABİBİ tâbir olunan bir ayin esnasında, çiftleşirler. Onlar için, basit anlaşma ile, eşlerin ödünç verilmesi veya değiştirilmesi normaldir. Bu dini mübadeleler ve çiftleşmeler mecburîdir ve bunları yerine getirmek istemiyenlere, hastalanacağı veya ölebileceği hatırlatılır. Galiba gayrı meşrû cazibelere karşı boşalma «deşarj» imkânı sağlayan bir kanundur bu: mâni olunması güç olan bir şeye müsaade ediliyor, hatta yapılması emrediliyor! (Devamı var)

TANRI ÖLDÜ MÜ ?

(7. sayfadan devam)

lerini inkâr ederek kâfir olanlar için şiddetli azap vardır. Hak Tealâ, Azîzdir ve cezaları vericidir. Yerde, gökte hiçbir şey, Allaha gizli kalmaz. Size rahimlerde istediği gibi sûret veren Odur. Ondan başka tapacak yoktur. Aziz, O. Hâkim O. Sana kitabı indiren Odur. Onun âyetlerinin bir kısmı muhkemdir. Bunlar kitabın temeli-

dir. Ayetlerin bir kısmı da müteşabihtir. Kalplerinde igrilik bulunan kimseler (başkalarını) saptırmak ve bunlara (kendi) tevillerini vermek hedefiyle müteşabih âyetlere tâbi olurlar. Bunların tevilini, (bunların kânh-ti hakikatini) ancak Allah bilir, ilimde rüsh sahibi olanlar bilir, «Biz ona inandık, hepsi de Tanrımız tarafındandır.» derler. Bunları ancak tam akıllı olanlar düşünür ve anlarlar.

Ruhi İrtibatların Sosyal Bünyeye Tesirleri...

Yazan :

FERİDUN
TEPEKÖY

Uyumakta olan bir insanı hiç müşahede ettiniz mi. Uyku, insanın dünya ile olan alâkasını zayıflatan ve böylece ruh - beden bağlarında irtibat gevşemesine sebep olan bir haldir.

Yaralanmalar, zehirlenmeler, ruhi şoklar, çeşitli fizyolojik âmillere bağlı koma durumları da ele alınacak olursa, burada da ruh - beden arasındaki bağlantı münasebetinde bir değişme meydana gelmiş olduğundan bir gevşeme halinin neticesi olan bedeni faaliyet ve fonksiyonlarda -hayatın

idamesi ile ilgili bulunanlar hariç bir atalet durumu göze çarpar.

Ayrıca spontan ve tecrübi olarak (manetik, hipnotik ve psişik metodlarla) elde edilen ruh-beden gevşemelerinde (degajman hali) süjenin içinde bulunduğu hal, tetkik edilecek olursa burada da keza bir benzer

durumun mevcudiyeti tesbit edilir. Yani trans hali veya degajman durumlarında da bedeni atalet hali müşahede edilmektedir.

Hepimizin, her zaman müşahede edebileceğimiz bu hadiseler, sırasına uygun olarak normal (adi) hadiseler zümresinden sayılmamakla beraber, esasında dikkatli bir müşahit için ayrı bir hususiyet ve mânâ taşır. Zira insana, ölüm ve hayat hakkında çok kıymetli bilgi anahtarları temin edecek bir orijinaliteye sahip bulunmaktadırlar.

Ruhun madde ile olan alâkasının şekli ve şiddeti, insanın dünya üzerindeki hayatının karakterine ve takip edeceği yola şekil ve istikamet vermektedir.

Maddenin çeşitli yönlerde (para, şöhret, şehvet...) ve dolayısıyla değişik şekiller altında ortaya çıkan cazibesi insanların nefislerine tabi ve mağlûp olmalarına sebep olmaktadır. Onların karşısında tapılacak olan sadece madde hülunur. Onlar rüyalarında dahi bu cazibenin tesirinden ekseriyetle kurtulamazlar. Bu sebeple diyebiliriz ki, maddi cazibenin esaret girdabına kendilerini kaptırmış kişiler kolay kolay ulvî ve ilâhî bir tesir ile -sempatizasyonu sağlamadıklarından dolayı olumlu bir münasebet ve irtibat sağlayamazlar. Ancak maddeye sıkı sıkıya bağlanmış ve dolayısıyla ondan hiç bir suretle ayrılmayı arzulamayan bu tipteki insanın da kendi karakteri ile bağdaşacak (sempatize olacak) bir nevi ruhi irtibatın mevzu bahis edilebileceği düşünülebilir. Fakat, eğer böyle bir irtibat mevzu bahis edilecek ise -yukarıda da söylediğimiz gibi- bunun mutlaka ayrı karakterde, yani maddi alâkayı destekleyici yönde ortaya çıkması lâzım gelir. İşte bu tip ruhi irtibatlar çok değişik karakterler arzemesine rağmen hepsinin birleştikleri müşterek bir temel mevcuttur ki o da şudur: Gerek insanın ve gerekse onunla bir irtibat sağlayan bedensizin, maddeye karşı olan iptilâlarının müşterek zemini içinde nefsanîyetlerine tabi olarak müştereken bir tatbikata girişmeleridir. Bittabi böyle bir tatbikat esasında bir çok varlığın (bedenli veya bedensiz) mukadderat planları şümülû dahilinde düzenlenmiş, varlıkları yüceltici bir karakter taşımaktadır.

Biz burada daha ziyade dünya üzerindeki insanlar arasında ve sosyal bünye üzerinde umumi olarak çeşitli karakter taşıyan ruhi irtibatların meydana getirdikleri müsbet (veya zahiren menfi görünen) tesirlerden kısaca söz etmek istiyoruz. Bu sebeple dünya üzerinde cereyan etmiş veya eden hadiselerin mevzuumuzla ilgili olanları üzerinde durmak ve onları delil olarak ele almamız faydalıdır.

A — Akıl hastahanesindeki müşahedeler:

Aklî dengesini kaybetmiş olarak kabul edilen hastalar arasında biz burada daha ziyade obsesyon (tasallut) karakteri taşıyan ruhi-irtibatlarla alâkalı olanları ile meşgul olacağız. Burada adeta bir bedenden o bedenînin sahibi bulunan ruh ile birlikte bedensiz bir ruhun müştereken faydalanmağa çalışması gibi bir durum mevzu bahisdir. Burada şahsiyetin tamamen yeni bir hüviyete bürünmesinden tutun da içinden kendisini bazı fiillere zorlayan bir başka şahsiyetin mevcudiyetinden haberdar olanlara, zaman zaman değişik karakterdeki tasallutlara varıncaya kadar geniş bir kadro içinde teşevvüş karakter taşıyan ruhi irtibatlar bahis konusudur. (Şahsiyet bölünmesi tarzındaki izahlara bağlanmak istenen ve daha ziyade aynı ruhun ferdi eprövleriyle ilgili derin şuurunun tepki ve müdahalesiyle ortaya çıkan obsesyonel tipteki durumlar mevzuumuz dışındadır. Ancak benzer hadiselerin hangisinin yabancı bir ruh ile meydana getirilmiş bir irtibat olduğu ve hangisinin de psişik bir karakter taşıdığını her zaman ve her yerde kat'iyetle tesbit edecek kıstas ve miyara bugün tam manasıyla sahip bulunmamakta olduğumuzu söylemeliyiz.)

Maddenin cazibesine tabi olup ona bağlanmak, gerek dünya üzerinde gerekse spadyomda (öbür âlemde) bir çeşit teşevvüş halinin doğmasına sebep olur. Nitekim, paraya ve diğer nefis unsurlarına esir olmuş bir kimse, kısır bir görüşe sahip olduktan başka aklı ve gözü de sadece o açıdan değerlendirme kudretinden ileri bir hamle yapamaz haldedir. O halde, nefsinin etrafında örüldüğü realite duvarı onun teşevvüş hücresini teşkil etmektedir. Keza spadyomdaki

(Lütfen sayfayı çeviriniz)

bir bedensiz de henüz kendisini madde ve nefis bağlarından kurtaramamış ise onun da dünyayı görüşü sadece bu dar açıdan olacaktır. Eğer arada bir alâka bağı kurulması şartları mevcut ise o zaman bedensiz - nefsanî varlığın realite seviyesine inmek mecburiyeti bedenliyi zorlamağa başlar.

B — İkaz ve haberci Rüyalar :

Rüyalar arasında öyle tip ve karakterde olanları mevcuttur ki, bunların diğerleriyle ayrılan hususiyetleri dolayısıyla ayrı bir önem taşırlar.

Bu tip rüyalar umumiyetle kolay kolay unutulmazlar, derin bir tesir icra ederler, üzerinde düşünmeği zorlarlar, maksat ve manâ taşıdıklarını sezdirirler.

Ayrıca kehanet karakteri taşımaları ve tahakkuk etmekte olduklarının müşahedesi burada tesadüfi bir durumun mevzu bahis olmadığını da ayrıca göstermektedir.

Esasen burada tesadüf kelimesini kullanmak manasızdır. Zira tesadüfün kâinat hadiselerinde yeri yoktur. Ruhî bir irtibatın neticesi olarak ortaya çıkan haberci ve ikaz rüyaları çok değişik şekiller altında ortaya çıkarlar.

Misal olarak: Gizli bir vesikanın yerini bildirmek, vukua gelecek bir kazanın nasıl olacağını göstermek, bir problemin çözüne yarayan unsurları vermek, v.s. gibi değişik tertiplerde vuku bulur.

C — İlhamlar :

Birçok yazar ve şairler güzel eserler mevdana getirmek için sakin, sessiz yerleri tercih etmektedirler. Ayrıca istisnasız hepsi, bir ilhâm vaki olmadıkça güzel eserlerin ortaya çıkacağına inanmazlar. İlham dediğimiz içe doğuş hali incelenecek olursa görülür ki konsantrasyonunu muayyen bir mevzu etrafında toplamış ve cehit sarfetmekte olan bir insan, dolayısıyla büyük bir istekle problemine bir çözüm yolu aramakta ve bu sebeple kısa da olsa çevresiyle alâkasını kesmektedir. İşte bu izolasyon (Alâka kesme - tecerrüt) pek tabii olarak ruhî bir plâna yönelişi ve mümkün olduğu takdirde bir ruhî irtibatı sağlayabilecektir. Bu ruhî kontakt hali kurulduğunda uygun bir tesir aktarılışı vuku bulabilir. İşte burada hususi bir irtibat nev'i olarak ilhâm hadisesi ortaya çıkmış olur.

D — Sahte peygamberler ve diktatörler:

İnsanlık tarihini tetkik edecek olursak görürüz ki, zaman zaman muhtelif milletler arasında birbirine nazaran oldukça değişik karakter gösteren bir takım liderler çıkmış ve bir milletin mukadderatını kendî arzularına vâim etmek istemişlerdir. Zorbelik, zulüm ve kaba kuvvetin himayesine sığınarak insanların ıstırap çekmelerine sebebiyet veren bu diktatörlerin geri ve nefsanî bir realite plânının mensubu bulduklarını ve dolayısıyla aynı plândan gelecek tesirlerle kolayca sempatische olacak bir irtibat sağlayabileceklerini kabul edebiliriz. Bu kimselerin arasında ruhi irtibatlar yönünden obsesyon karakteri taşıyan marazi tiplerin de bulunması ihtimalinin kuvvetli olduğu düşünülebilir. Burada da hiç şüphesiz İlâhî İdareci bir mekanizmanın yüksek şuur ve maksatlara bağlı tertip ve plânının bir neticesi olarak bu tip hadiselerin ortaya çıktığı söylenebilir. Gene herkesin bildiği üzere zaman zaman kendilerini peygamber olarak kabul eden kimseler de çıkmışlar ve İlâhî vahy'e nail olduklarını iddia ederek insanları arkasından yürümeğe zorlamışlardır.

Bazı mezhep kurucularının da hayatları tetkik edilecek olursa burada da görülecektir ki, ruhî irtibatların, teşevvüş safhası bedensizleriyle vaki olması, insanların nefsanîyetlerine gömülmelerine, etrafındakileri bu maksatlarına alet etmelerine amil olmaktadır. Bazı şeyhlerin durumu buna tipik bir misaldir.

Ayrıca şu hususu da belirtmek yerindedir ki; teşevvüş safhasındaki varlıklarla vuku bulacak obsesyon karakterli ruhî irtibatlar aynı zamanda müessiriyetini kuvvetlendirmek üzere psiko-fizik tezahürlerden de istifade ederek insanlar nazarında isbat ve imân imkânlarını temin ederek kuvvetlendirmektedir.

Bu suretle, kerametler, kehanetler ortaya çıkararak ekseriyetle nefse vasıta ve alet edilirler.

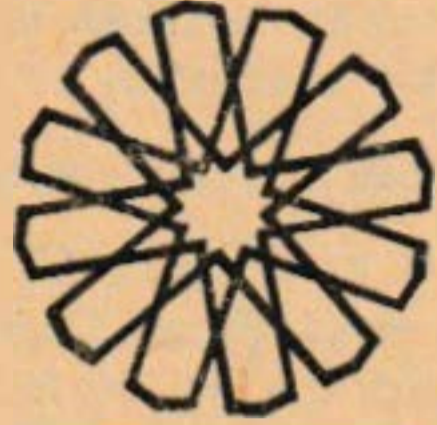
Bu zümreye dahil bulunan teşevvüş erbabının teşhis edilmeleri için elimizdeki kıstas olarak: «onların mevvelerine bakmak» bulunmaktadır. Şu halde fiillerinin ve sözlerinin diğerkâmlık derecesine bakarak onları tanımamız kabil olacaktır.

(Devamı var)

15 Milyon Fanatik Japonları Endişeye

Düşürüyor

Esrarlı Bir Cemiyet : **SOKAGAKKAI**

Modern devlette din ve sosyal hayat birbirinden ayrı mütalâa edilmiştir. Dinler de fert kişiliği üzerinde müessir olmak gayesini güder gözükmektedir. Bu görüşlerde, değişmekte olan, gittikçe (vicdanlı) dediğimiz üstün yaşama imkânlarına kavuşan ferdin, tecrübe ve tatbikat sahası sosyal çevre ile fert psikolojisi ayrı ayrı tutulmaya çalışılmaktadır. Bugün Vietnam'da Budistler siyasete karışmaktadırlar. Japon bünyesine uygun olan SOKAGAKKAI, yukarda bahsettiğimiz duvarın yıkılmasıdır. Aslında ferdler vicdani hareket etmeye başladıkça çevre ile olan münasebetlerinde mes'uliyetleri artacaktır. Biz insan ilişkilerinde câri gerçek kanunları bulana kadar bu çatışmalar devam edecektir.

CONSTELLATION

Şubat - 1966

SOKAGAKKAI nedir? Onbeş milyon üyesi var. Siyasi ve dini temayüllü endişe verici bir harekettir bu.. Siyasi Parti hüviyetine bürünen bir Buda mezhebidir. (Ke-meito) veya (Namuslu Hükümet Partisi). Onbinlerce taraftarı koro halinde bazı kelimeleri çınlatır «Sosyal ve kişisel mutluluk için»; tamamiyle askeri bir organizasyon, önemli bir basın gücü...

Sokagakkai, Buddhayı yakmıştır.

«O kadın hastalanmıştı. Kocasından ayrılmak üzereydi. Kocası işinden olmuştu. O kadın Sokagakkai'ye katıldı. Bugün O, sıhhatini, huzurunu ve mutluluğunu elde etti.» Londrada pek güçlü Sokagakkai'nin mecmuasında, bu yazı 13 üncü misali teşkil ediyor. Onbeş yıl zarfında, milli üçüncü kuvvet olarak gelişen Sokagakkai, Parise, New-York'a, Londra'ya ve Güney-Doğu Asyaya yayılmaktadır.

Japonyada ise Sokagakkai mantar gibi gelişmiş, aktif onbeş milyon üyesile dünyanın gözü önünde bomba gibi patlamıştır. (Japonyanın halen nüfusu 97.250.000 dir). Harp sonrası devresinde Japonyada 171 tarikat türemiş, bunlardan biri olan bu ufak ve 20.000 üyelisine, 1950 de kimse önem vermemişti. Bugün ise Sokagakkai, dev gibidir. Aynı zamanda dini, felsefi ve siyasi parti hüviyetinde kurulan bu Cemiyet kendisine askeri bir organizasyon kurmuştur. Onbeş aile bir bölük, altı bölük bir birlik, on birlik bir mahalli alay ve otuz alay gene mahalli tümen teşkil ediyor.

Yeni üye artık kendine sahip değildir. O sadece Sokagakkai zincirinin milyonlarca halkasından biridir. O, hergün şu duayı etmelidir «Ben en üstün güç'üm». Bu dua ona maddi ve manevi haz temin edecektir. Ayda bir kere de, Taijeki'de bulunan Fuji Dağı Mabelini ziyaret edecektir. Yeni mürit hâlâ şikâyet mi ediyor? Sıhhat mı? Para mı? Aşk mıdır zoru? Sokagakkai tereddüt etmiyor; «Siz kâfi derecede dua etmiyorsunuz». Mürit de dualarına döner. O,

şansı yardım ederse, belki de kutsal Fuji dağında bulunan ve üyelerin cömertliği sayesinde inşa olunan Kyaku-Den isimli Mabel - Mabel'deki töreni görebilir. Ancak 1964 yılında resmi küşadı yapılan mabel iki yılda tamamlanmış ve bedeli olan 2 milyar eski Fransız Frangı dört gün zarfında toplanmıştır. Merasim, 700 yıldanberi gelenek yapılar (inek ve kaplan saatleri zarfında). Üyeler disiplinli muhafızlar tarafından sıraya dizilerek, beş bin kişilik kabe salonunda toplanır. Japonyada, bütün merasimlere yalnız ayak iştirak edilir ve hasret üzerine diz çökülür: siyah saçlı beşer kafa, bir denizi andırarak, aynı seviyeye alçılır. Halk arasından ses seda gelmez. Nefesler kesilir. Ve birdenbire, bir davul derin uğultusu. Bir rahip çıkar ve yegâne dua olan MATRA'yı okumağa başlar, halk tekrarlar: «Namumyo ho-rengi-kyo» = «Ben en üstün güç'üm». O koroyu, işaretlerle, sevkeder ve sesleri ayar eder, arada bir davul çalar. Şarkı gittikçe hızlanır. Vücutlar sallanır. Sesler kesik çıkmağa başlar. 5.000 kişi, tek sesle, pür dikkat kesilir ve duanın nimetlerini elde etmeğe can atar.

Şekle bağlı olan Japon ruhunu bu suretle Sokagakkai tatmin eder, muayyen ve sert şekilli bu ibadet onlara göredir. İlham kaynağı Buddha'dır, daha ziyade Buddhayı halka tanıtmaya çalışmış olan ve 13 üncü asırda bir tarikat kuran Nichiren Shoshu'dur. İkinci Dünya harbinden sonra, siyasi iktisadi ve sosyal keşmekeş içinde çalkalanan mağlup Japon halkına, eski tarikatı aşlamayı, eski bir öğretmen olan Josel Toda düşündü. Resmî din olan Shintoizm gözden düşmüştü, idarecileri de etkisizdi. Gençler yeni bir yola girmek istiyorlardı. Eskilerse, yeni dini kaidelerin sağlam çerçevesine hasrettiler. Sokagakkai, derhal bütün diğer dinleri red ediyordu. Sonra yeni bir adım atıldı: din alanından, halk hizmetlerine dönülüyordu. Sokagakkai, Japonyaya, kaybetmiş olduğu gücünü iade edecekti. «Kurtuluş» dan, «yeniden kazanılan geleneklerden» «dinamizm» den ve «iyimserlikten» bahsediliyordu.

Sokagakkai ilk önce köylüler ve büyük şehirlerdeki proleterler üzerinde etki kurdu.

Halka hitap edilecekti, yolunu şaşırın o halka; direkt kelimelerle, basit fikirlerle, emir sigasile... Geleneksel partilerin işe yaramaz olduğu, ileri sürülüyor ve halk efkân önüne birkaç rezalet seriliyordu:

Sokagakkai ise, halkın hayrına çarpışacaktı, yani özel olarak Hristiyanlık, Amerikanlık ve Batıya karşı savaş. Tetkikat için toplantılar, kadroların teşkili, beyannameler, Buddhist mesheplerin akidelerinin öğretimi: sosyal hayat, dini hayattan ayrılmaz olmuştu.

«Sokagakkai'ya neden girdiniz?»

Beyaz gömlekli ve koyu renkli pantolonlu bu genç üye izah ediyor: «Üç yıl önce, burnum devamlı olarak kanıyordu ve durumum nâzikti: bugün artık kanım din-di ve malî durumum iyice düzeldi.» Beyaz gömlekli ve koyu renkli etekli şu genç kıızı, bir arkadaşı Cemiyete sürüklemiş. «Ben çok kötü öğrenciydim, bugün çok başarılıyım ve sınavlarımı ikmal ettim.» Her taraftan aynı cevaplar geliyor. Sokagakkai, süratle, yeni tabakalara yayıldı. Fakirlik, orta tabakanın küçük burjuvalarından sonra, öğrencilere sıra geldi. Her yeni mürit, iki aileyi yeni Cemiyete üye yazdırmakla, iyi niyetini ispat zorundadır. İşte Sokagakkai'in yeni İmparatorluğu bu temeller üzerinde gelişiyor, üye çizgisi yükselmekte devam ediyor. Dini bir kurum olduğundan, vergiden muaf olan cemiyet, 4,5 milyar yeni Franktan ziyade gelir temin etmektedir. Son derece modern bir matbaası var, gaze-

te çıkarır, aylık ve haftalık mecmua neşreder, bültenler ve beyannameler dağıtır. Bütün üyeler mecburi olarak abone olmaktadır. Sokagakkai, sermayesini, kutsal eşya imalatına tahsis etmiştir: dua ruloları v.s. Burada sürüm kolaydır.. Gerek Buddha'ya, gerekse Üstünlerine karşı iyi niyet gösterilmelidir, öyle değil mi?

Fakat Buddhanın kutsal akideleri nerede kalmıştır? Bu geniş ticari teşebbüs içinde «Aşk ve Akıl» nerede kalmıştır? 36 yaşında olan Daisaku, seçilen başkanların üçüncüsüdür ve bu dünyada mutluluğu temine çalışmaktadır. Onun imkânları, maalesef, büyük tenkidlere yol açmıştır. Sokagakkai, diğer dinleri, itikatları kabul etmiyor. O, davetten ziyade, zorla işbirliği temin ediyor. Onun teşkilâtı, slogan'ları, yayılma gücü, bize kötü akibetli faşist usullerini anlatıyor. 1962 de Sokagakkai, siyasi gücünü ispat edince, huzursuzluk artmıştı. Seçimlerde, Sokagakkai 15 üye ile Yüksek meclise yerleşti. Ve üyelerinden % 90 dan ziyadesi, il, ilçe ve bucaklarda resmî görev ifa ettiler. Bugün Sokagakkai, Liberal Demokratlar ve Sosyalistlerin peşinden gelen üçüncü partidir. Sokagakkai'ya göre, namuslu parti için çaba gösteriliyor. Saldırgan, müsamahasız, milliyetçi olan bu hareket, hakiki benliğini acaba gizliyor mu? Sokagakkai, Buddhayı yeniden yaratmışsa, onu değiştirmiştir. Buddha, gülümsemesini ve huzurluluğunu kaybetmiştir. Bugün onu, Sokagakkai'li gençlerin heyecanlı yüzlerine bakarak, kim tanıyabilir?

RUH ve MADDE'yi piyasaya çıkmadan önce okumak istiyorsanız;

RUH ve MADDE'nin muntazaman evinize kadar gelmesini istiyorsanız;

RUH ve MADDE'ye Abone Olunuz.

12 aylık 18.— T.L.

6 aylık 9.— T.L.

Sipariş ve Abone adresi: P.K. 1157

İSTANBUL

Ruhi İrtibatlarda Medyomluğun Psişik İzahı

(Geçen sayıdan devam)

Özetleyen: Feridun TEPEKÖV

Sempatizasyon ve tedricî kanunlarının zaruri bir neticesi olarak ortaya çıkan bu vasıtalı irtibat zarureti, normal halde, bir degajman ile sağlanmakta ve, bilhassa, ruh-beden bağlarını gevşetebilme imkânına sahip olan medyom karakterli şahıslarla ruhi irtibatlar mümkün olabilmektedir. Fakat, bu müşahedeler bilhassa dünya ile ilgisi bulunan ve dünya ile ilgisini henüz kesmemiş, bedensizler için yapılmıştır. İrtibatın kurulması için daha kudretli varlıklar yukarıdaki şartlara uymayan tertipler içinde de bu işi yapabilirler. Yani bu idareciler, normal haldeki bir insanın düşünce vibrasyonlarını da kolayca tespit edebilecek bir bilgi kudretine sahiptirler. Tıpkı bir telepat gibi tek taraflı bir temas temin edebilirler. Hatta icabederse uygun tesirlerle o şahısta ikaz kıvılcımları temin edebilirler.

III — Bu guruptaki hadiseler bize, bedensiz varlığın irtibat kurduğu medyomun ne şekilde bir aktarıшта bulunduğunu bilememekte olduğunu göstermektedir.

Asıl irtibatlar ruhlar arasında bir mânâ alışverişinden ibarettir. Bu sebeple irtibat ve intikal (nakil veya aktarış) birbirini takip eden iki ayrı fonksiyon olmaktadır.

Eğer vuku bulanlar, intikal esnasında ruh kademesinde bir akis ekranı bulabilirse, bu takdirde irtibatta bulunulan ruh ondan haberdar olabilir.

Bu fikrimizi tecrübi olarak teyid eden iki misâli verebiliriz (Dr. Bedri Ruhselman'ın tecrübi çalışmalarından).

Bir celsede sorulan soru — Vermekte olduğunuz tebligatın dünyadakilere, sizin istediğiniz şekilde doğru olarak nakledildiğini doğrudan doğruya anlamak imkânına malik misiniz?

Bedensiz varlık Akın — Bunu ancak siz anlarsınız. Ben yalnız buradan vermekle iktifa ederim.

Sual — Demek ki medyomun tebliğ olarak yazdığı yazılardan sizin haberiniz olmuyor öyle mi?

Akın — Eğer bu yazılan şeyleri tekrar okursanız medyomun ruhunun faaliyeti ben anlarım. Aksi halde göremem.

Benzer ifadelerle aynı fikri müdafaa eden ikinci misâl de şudur:

Bir celsede sorulan soru — Hacı Ali dostumuz, obsesyon bahsinde geçen celsede tebliğ verirken bazı sözler söylemişsiniz. Bu tebliği biz anlayamadık. Acaba oradaki izahatınızda bazı eksik veya yanlış sözler söylenmiş midir?

Bedensiz varlık Hacı Ali — Bunu ben bilemem. Bunu ancak siz bilirsiniz. Ben tebliğimin medyom tarafından size nasıl aksettirildiğini bilemem. Bunu ancak medyom tekrar bana aksettirirse o zaman bu hususta size cevap verebilirim.

Burada çok mühim olan ayrı bir noktaya da işaret etmek yerindedir. Biliyoruz ki medyom kendisine sorulan soruları anlarsa ancak o zaman mânâ halinde bir nakil mümkün olabilmektedir. O halde medyomun mevzuu (suali) nasıl anladığı (veya mânâlandırıldığı) meselesi önemli bir nokta olmaktadır. Zira medyomun anlayışı ve mânâlandırışında bir hata varsa veya değişik bir karakter taşıyorsa buna göre verilecek cevap bizim sorumuzun tam karşılığı olmayacaktır. İşte bu sebepten dolayıdır ki yanlış mânâlandırmağa ve dolayısıyla yanlış intikallere sebebiyet vermemek düşüncesiyle bazen lüzum görüldüğü uygun halde medyoma transtan evvel . veya trans arasında uyandırma esnasında - problem (sualler) iyice anlatılarak anlaşılmasını temine çalışılır.

Gene aynı mekanizmanın işleyişinin bir başka ve oldukça enteresan tezahürü de tecrübi olarak şöyle tesbit edilmiştir. Bir medyomla yapılan celsede alınan tebliğin bir yerinde bir cümle içinde . medyomun

bilgisizliği dolayısıyla . medyom tarafından yanlış bir kelime kullanılıyor. Bittabi bu yanlışlığın ne medyom ve ne de tebliği veren bedensiz varlık farkına varmıştır. Başka bir celsede yanlışlığın bedensiz varlık tarafından hem görülmesini ve hem de düzeltilmesini temin düşüncesiyle bir evvelki celsede alınmış ve hatalı kelimeyi ihtiva eden pasaj aynen medyoma okunuyor. Burada medyom kelimesinin hatalı olduğunu ayırdedemeyecek durumda olduğundan o kelimeyi doğru manada aksettiriyor. Bu sebeple mânâ alışverişinde bulunan medyomun ruhu ile bedensiz varlık arasında hatalı bir taraf mevzubahis olmuyor.

Bu müşahede bize bir kere daha göstermektedir ki, medyomun sorulacak soruları iyice anlaması lâzımdır. Bu anlayışın sağlanması için :

a — Suali soranın (operatör) tanzim edeceği suallerin açık ve anlaşılır şekilde hazırlanması zaruridir.

b — Medyomun sorulan sorunun mânâsına nüfuz edebilmesi için muayyen bir bilgi formasyonuna sahip bulunması faydalıdır. (Burada intuitif medyomluğun mânâ intikali kanalıyla irtibat sağlayan medyomlar nazarı itibara alınmıştır).

Bu durum, haklı olarak bazı septik çevrelerde istifhamlar yaratabilir. Bir medyomun sorulacak soruları anlamak için dahi olsa önceden öğrenmesi, onun fikri bir faaliyet göstererek bizzat cevaplarını hazırlaması imkânını sağlayamayacağı iddia edilebilir mi? Şeklinde «acaba» lar doğurur. Fakat gene bu mevzudaki müşahedelerimiz bize tatminkâr cevapları vermektedir.

Nitekim: Bir irtibatın mümkün olacağını kabul etmeyen materyalist zihniyet, bu gibi hadiseleri alt veya üst şûrun tezahürleri olarak izah etmeğe çalışır.

Fakat bu izahatın karşısına müşahede dayanan ve irtibat mevzûu dışında herhangi bir tarzda izahı yapılamıyacak olan sorular konabilir: Meselâ:

1 — Eğer şuur tabakaları (altı veya üstü) veya medyomun üstün şahsiyeti, mevzubahis bilgileri trans hali esnasında vermekte ise nasıl oluyor da bu üstün şuur hali bir soruları anlamakta garabet gösteriyor?

2 — Normal halinde medyoma soruların izah edildiğinde medyom tarafından anlaşıldığı halde cevabı nasıl oluyor da verilemiyor da ancak trans hali dediğimiz durumda verilebiliyor?

3 — Normal halde medyom hangi kelimeleri kullanıyor idiyse aynı kelimeleri trans halinde de kullanmaktadır.

Halbuki trans hali medyomun üstün bir şuur halinin (üstün şahsiyetinin) tezahürü olsaydı bu takdirde üstün şahsiyetiyle mütenasip bir lisan kullanması icabetmez miydi?

4 — İnsan, mânâları ancak ona delalet eden kelimelerle birlikte düşünebilir. Kelime imajları ile manalar adeta birbirinden ayrılmazlar. Buna göre mânâlar yanlış kelimelerle ifade ediliyorsa bu hal mânâ - kelime bağlantısını ortadan kaldırıyor demektir. Bunun bir diğer ifadesi mânâ ile kelimelerin sahiplerinin birbirinden farklı olduğu değil midir?

Müşahede: Bir bedensiz varlık, haset mevzuunda bir tebliğ vermektedir. Fakat medyom haset kelimesi ile kin kelimesinin mânâlarını birbirinden iyice ayırt edemediğinden verilen tebliği şöyle nakletmiştir:

«— Arzu ederseniz size kin mevzuunu izah edeyim: Kin: aşağılık duygusunun bir tezahürüdür. Kendisinde mevcut olmayan bir şeyin başkasında mevcut olmasından doğan kin, insanların ruhu için ağır bir yükür.»

Sual — Sözüünüzü kesmek mecburiyetinde kaldım. Burada tarif ettiğiniz ruh hali, insanların birbirine nefret ve düşmanlık hissi beslemesi mânâsına gelen kin midir?

«— Hayır. Haset.»

Sual — Fakat tebliğiniz böyle gelmiyor.

«— Lütfen tebliği okur musunuz?»

(Tebliğ aynen okundu.)

«— Hayır. Kelimeler yanlış aksettirilmiş. Ben hasedi tarif ediyorum kini değil...»

Burada da görüldüğü üzere bedensiz varlık mânâların ne şekilde bir değişime uğrayarak nakledildiklerini direkt olarak bilememektedir.

(Devamı var)

Brezilya'da Bir Olay

Dimi. P.
(RUH ve MADDE
Brezilya muhabiri)

S. PAULO, Temmuz 1966

Her sabah, saat 6 da, adet olduğu gibi, o pazartesi sabahı da, fabrikanın otobüsleri şehrin merkezinde bulunan Don Pedro parkında, işçileri bekliyordu.

Herkesin sabit yeri yoktu. İlk gelenler ön sıralardan başlıyarak yer alıyorlar. Sağ sol iki üç sıra ancak dolmuştu ki, o arada Şiko (Fransisco) girdi. Şiko, iyi kalpli, şakacı, köylü tabirli bir gençti. Fabrikanın boya kısmında çalışır, üç günden beri de, izinli çıkan boya kısmının şefine vekâlet ediyordu.

Bundan dolayı, o otobüse girince, oturan arkadaşları şakalaşarak «Açılın şef geliyor» diye takıldılar. ● adeti hilâfına hiç bir şey demeden arkaya doğru geçti.

6.15 de otobüs hareket edip, 7.20 de fabrikaya vardı. 7.30 da herkes işinin başına geçince Şiko görünmedi, Kısımdakileri, herhalde rahatsız diye düşünmüşler ve iş tanzimi hakkında fabrika şefinden izahat istemeğe hazırlanmışlardı. Fakat bu arada sabahliyin otobüste ön sıralarda oturan ve Şiko'yu girerken gören iki arkadaşı «bekleyin o şimdi neredeyse gelir» diye durdurdular. Bir müddet daha bekleyip görünmeyince, her halde fabrikaya komşu barda, sabah kahvesini içerken saati kaçırmış olmalı diye düşünülmüşler. Sabah otobüste Şiko'yu gören ve saatinde ne

Sizlere naklettiğimiz bu olay muhabirimizin çalıştığı müessesede cereyan etmiştir. Bu bakımdan ilk defa mecmuamızda yayınlanan bu orijinal olay, bütün detaylarıyla muhabirimiz tarafından tahkik edilmiştir.

kadar titiz olduğunu bilen bir arkadaşı, bu işte bir acıplık sezerek, sabah otobüste yanında oturan ve başka bir kısımda çalışan arkadaşını bulup ona soruyor: «Yahu Şiko sabahleyin otobüste değilmi idi?» Öteki: «Tabii, hatta girerken ona takıldık da..» diye cevap verdi.

Saat 9 da polisten gelen bir telefon, geçen cuma günü akşamı, fabrika otobüsünden ayrıldıktan hemen sonra Şiko'ya bir otomobilin çarptığını, çok ağır yaralı olarak, hastaneye kaldırıldığını ve cumartesi sabahı vefat ettiğini haber verdi. Kendisi bekâr ve Sao Paulo'da kimsesi olmadığından, kime haber vermek icab ettiğini, soruyorlardı.

Telefonu alan yazıhane deki memur, fabrika şefini bulup, haberi veriyor ve ikisi birden boya kısmına gidiyorlar. Telefonu alan, oradakilere «arkadaşlar, size kötü bir haber, Şiko cumar-

tesi günü bir otomobil kazasında ölmüştür, başımız sağ olsun» diye haberi verince, sabahleyin onu otobüste gören, «Hayır, imkânı yok olamaz, biz onu sabahleyin gördük» diye titreyerek bağırды. Öteki, haberin polisten geldiğini ve teferruatını anlatınca zavallı baygınlık geçirdi.

Haber fabrikada bir bomba gibi yayıldı ve fabrikayı hemen hemen durdurdu, müdüriyete kadar duyuldu.

Ben haberi duyunca hemen tetkikata başladım, bu işi fabrikanın müdür muavini ile beraber yaptık, kendisi İsveçli ve bu gibi olaylarla azçok alâkadar. İlk polise telefon edip haberi tesbit ettik, ondan sonra otobüste onu görenleri, teker teker sorguya çektik.

Ön sıralarda oturan 8 kişiden, 7 si onu görmüş ve bunu yeminle tasdik ediyorlardı. Tabii hepsi çok heyecanlı ve bu iş nasıl olur soruyorlardı.

Şikonun soyunduğu dolabın önünde ve masasında, birer mum yakıldı ve herkes bir dua okuyordu. Öğleden sonra, çoğu onun cenazesine gitti.

Otobüste bulunan 8 kişiden, ancak 7 si görmüş, bir tanesi görmemiş, çünkü o anda uyuklamış. Bu uyuklayan benim kısımda çalışan bir makinist olduğundan, sonradan ince ince sıkıştırdım. O sırada, acaba rüya

zürüp görmediğini veya baş-
ka bir acıplık farketmedi-
ğini sordum. Anlattığına gö-
re, oturalı ancak 2-3 dakika
olmuştu, gece gayet rahat
uyduğunu ve yekpare bir
uyku çektiğini, nasıl uyuk-
ladığını izah edemediğini,
çünkü o güne kadar, otobüs-
te uykulamanın hiç adeti
olmadığını söyledi.

Ben bundan, kendime gö-
re bir takım neticeler çıkar-
arak, ona fevkalâde bazı
hassalarının mevcut olabile-
ceğini anlatmağa çalıştım.
eğer isterse, bir gün bera-
ber bir «Centro» ya (spirit
çalışmalar yapılan yer) git-
memizi teklif ettim. Fakat
malesef, kendisi bir protes-
tan mezhebine (metodist)

ait olduğundan, böyle ŞEY-
TANÎ işlere karışmak iste-
mediğini söyledi. Bu teklifi-
mi bir kaç gün ara ile çeşit-
li yollarla tekrarladım, fa-
kat netice vermedi, zavallı
çocuk o kadar taassupla
gözleri örtülü idi ki, ona baş-
ka bir âlemin de mevcut ola-
bileceğini anlatmak imkânı
yoktu.

● günden sonra, Şiko'yu
her yerde görenler olurdu,
tuvalette, yemekhanede: ma-
kinelerin arkasında v.s., fa-
kat bunlar kanaatime göre,
olayın yarattığı psikozdan
dolayı hayâl mahsülü idi,
buna bir delil de, hiç bir
yerde iki kişiye birden gö-
rünmemesi idi.

Aynı şeyi, otobüsteki gö-

rünmeye, diyemeyiz. Çünkü,
orada birçok kişi birden, ay-
nı anda görmüştü ve hepsi-
nin tarif ettikleri eşkal bir-
birine uyuyordu.

Bu olayın yorumunu sizie-
re bırakarak, ancak kanaa-
timi zikrediyorum:

Ölümü âni olan Şiko'nun
ruhu, yeni âleme daha inti-
bak etmemiş, maddi vücuda
sahipken alışmış adetlerine
devam ediyor, (sabah oto-
büse girmesi gibi). O sırada
otobüste uyuklayan şahıs,
ruhun materialize olabilme-
si için lazım olan ektoplas-
mayı tedarik etmiş ve bu
şekilde bizim plânda görü-
nebilecek kesafeti almıştır.

En Nefis Kahve

(Ruh: 567)

MUKADDERAT

VE

İCABAT

Problemleri

(Geçen sayıdan devam)

Özetleyen: Feridun TEPEKÖY

Birinci müşahedemize mevzu olan varlığın, dünya enkarnasyonuna daha yeni başlamış ve spadyomda bu kademenin teşevvüşünü geçirmekte olduğunu söyleyebiliriz. İkinci müşahedemizin kahramanı ise bunun tam tersine, ufak tefek pürüzlerinden sıyrıldıktan sonra dünya mektebinden ayrılmağa namzet bulunan bir varlıktır. İçinde bulunduğu teşevvüşün huzur verici atmosferini teneffüs etmektedir. Başkalarına zarar vermeden yaşayan bir varlık olmak arzusu, ikinci misaldeki gibi bütün canlılara ve hatta taşta toprağa bile derin bir şevgi duymasının bir neticesi olarak ortaya çıkmıştır. İşte bu düşüncenin doğurduğu niyet ve fiiller, o insanın dünya mektebini bitirmesine amil olacak kadar müessir bir etki doğurmuş olmaktadır.

Bir fikir vermek üzere gene aynı varlığın teşevvüş devresini geçirdikten sonra verdiği bir tebliğinde çok derin mânalarla dolu bilgiler vermeğe çalıştığını görmekteyiz. Bu çok mânidardır.

Şimdi bu tebliğden çok düşündürücü olan bir pasajı beraberce okuyalım:

3 Nisan 1952

«..Henüz şimdi görüyor ve idrak ediyorum ki bütün bu hâdiseler ve müşvik mezâlim hep benim nefsimde çalıştı..»
«..Henüz gene yeni görüyor ve idrak ediyorum ki, kime el uzattım, kime yardım etmek istedimse, hangi zavallı mahlûka nazarı muhabbetle baktımsa kendi nefsimde çalıştı. İşte beni bu üzüyor.

Çünkü bunu düşünmekle kendi menfaa-

ti için çalışmış bir hotgâmdan farklı olmuyorum.»

Bir mukayese yapabilmek imkânını sağlamak düşüncesiyle şimdi de teşevvüş safhasından kurtulmağa başlamış bulunan bir rahibin içinde bulunduğu durumu gösteren müşahededen bazı kısımları tetkik edelim:

Medyom: R. Bayer 7 Ağustos 1952.

«..İzdiraplar dindi. Fakat ben yaptıklarımın acısını çekmek istiyorum. Bunları ödemek istiyorum. Gene izdirap çekerek... Kabil olsa da bir kere daha dünyaya inebilsem ve evvelce yaptığım hataları tamir edebilsem...»

«..Fakat insan dünyaya nasıl inebilir? Biz bunu Kitabı Mukaddeste görmedik..» «..Ey İsa, ey Peygamberlerin ulusu, sen bana ne zaman yardım edeceksin? Sana olan imanım sarsıldımı ki?.. Allahın hür oğlu neredesin?.. Diyorlar ki Allahın oğlu olmaz..»

Bu güne kadar tetkik edilmiş bir çok müşahedelerden varılan neticelere göre, (ayrıca yukarıdaki iki müşahededen de açıkça anlaşıldığına göre.) runhlar, spadyomdaki teşevvüş safhalarını geçirdikten sonra dünyaya ait bulunan görüş ve düşüncelerini terketmektedirler. Dünyanın maddî şartları içinde lüzumlu birer vasıta kıymetini taşıyan inanışlar, bağlantılar, fikirler, zaaf halleri ve maddî görüş açısı, ölüm kapısı aşıldıktan sonra spadyomun süptil vasatında cari şartlar karşısında adeta işe yaramaz birer ağırlık ve cüruf haline gelmektedir. Bu sebeple ister iste -

mez, ister ıstıraplı ve ister huzur verici ol-
sun (yukarıdaki iki misalimizde olduğu gi-
bi) bu teşevvüş safhasının üzerine çıkıl-
ması gerekir. Bu suretle, insan (bedensiz),
dünyada iken büyük bir taassupla bağlı bu-
lunduğu bir takım inançlarından sıyrılmak-
ta daha geniş ve derin bir açıdan hadisele-
rin değerlendirilmesi imkânına kavuşmuş-
tur. Artık bu noktadan sonra o varlık için
dünyada iken bağlı bulunduğu mezhep,
 prensip ve doktrin... gibi çeşitli görüş ve
 inançların bir kıymeti kalmaz. Bu kıymet-
sizleşme halini: mevcut fikirlerin daha şu-
rullü bilgilerin hükmü altında bulunan bir
 realite içinde erimeğe ve daha derin bir
 muhteva kazanmağa başlaması şeklinde
de düşünebiliriz.

Mevzuumuz, ölüm korkusu ve hesap-
laşma endişesi olduğuna göre sırası gelmiş-
ken -gayet kısa olarak ölüm anı ve geçiş
safhasında cereyan eden hadiseler hakkın-
da da bir fikre sahip olmamız faydalı ola-
caktır.

Bu bilgiler ilk defa, bir spritizma cel-
sesi yardımıyla ve celseyi idare eden kıymet-
li bir ruh dostumuz aracılığı ile elde edil-
miştir. Biz burada bir şema halinde öbür
âleme geçiş anının safhalarını sırasıyla gös-
termeğe çalışacağız.

1 — Ölüm yolculuğu hazırlığında bulu-
nan hasta, etrafındakilerle konuşur ve ken-
disini fena hisseder.

2 — Bu konuşmaların devam etmek-
te olmasına rağmen bir kısmı, etrafında-
kiler tarafından duyulmamağa başlar.

3 — Yolcu, yavaş yavaş hayattan fera-
gat etmek lâzım geldiğini anlar.

4 — Bu suretle hayata ve eşyaya karşı
bir «adam sendecilik» görüşü doğar.

5 — Ruh bedeni yavaş yavaş terketme-
ğe başlarken hasta yolcu çok konuşur. Fa-
kat bu konuşmaları etrafındakiler duymaz.
Zira o artık beden vasıtasıyla konuşma-
maktadır.

6 — Ölüm anı esnasında etrafında bir
takım varlıklar görür. Fakat bedeni ile ir-
tibatını kestiğinin (yani ölümün vuku bul-
duğunun) henüz farkında değildir.

7 — Ölüm anı esnasında etrafındaki in-
sanları görmeğe ve ölen kimseyi, (yani
kendisinin bedenini) sanki bir yabancı imiş

gibi müşahede etmeğe başlar.

8 — Hasselerini arar ve fakat bula-
maz. Hüviyetini kaybetmiştir.

9 — Bu noktaya geldikten sonra hami
ve yöneticiler, onu yalnız bırakırlar.

10 — Bu devre içinde o, her aklına ge-
lenin hüviyetine bürünmeğe çalışır.

11 — Bir müddet sonra hâmi varlıkların
yardımları başlar. Böylece teşevvüş saf-
hasının devrini tamamlayarak yeni yolu-
nun veya enkarnasyonunun plânlarını al-
mağa ve benimsemeğe hak kazanmış hale
gelir.

Pek umumi olarak ve bir fikir vermek
düşüncesiyle yukarıda maddeler halinde
sıraladığımız ölüm anı ve geçiş safhasına
ait seyir tablosunu, her insanın ölümü için
aynen tatbik etmeğe imkân yoktur. Bura-
da: zaman, mahiyet ve ihtiyaç bakımın-
dan her varlığa göre değişik durumlar ar-
zededen bir seyyâliyeti kabul etmeliyiz.

Biliyoruz ki, varlıklar, maddî bağlar-
dan sıyrılıp öbür âleme geçtikten ve teşev-
vüş safhasını tamamladıktan sonra bir
şuur parlaklığına erişmektedirler. Bu saf-
hada, maddi saplantı ve fikrî takıntılar
kaybolmuş bulunuyor. Fakat bu basamağa
çıkma kolay olmamaktadır. Zira, bu kur-
tuluş mücadelesi esnasında varlığın en güç
terkettiği bağlantıları, nefsanî bağlantıla-
rı olmaktadır. Ruh için yük ve ıstırap kay-
nağı olan bu cürufdan kurtulmak için kud-
ret ve cehit lâzımdır. Bunun için de daha
dünyada iken bu yolda faaliyete geçmek ve
nelerin hayırlı olduğunu anlamak, vazife
olanların idrakine çalışmak ve gayret gös-
termek farz olmaktadır.

(Devamı var)

Konumuzla ilgili sualler :

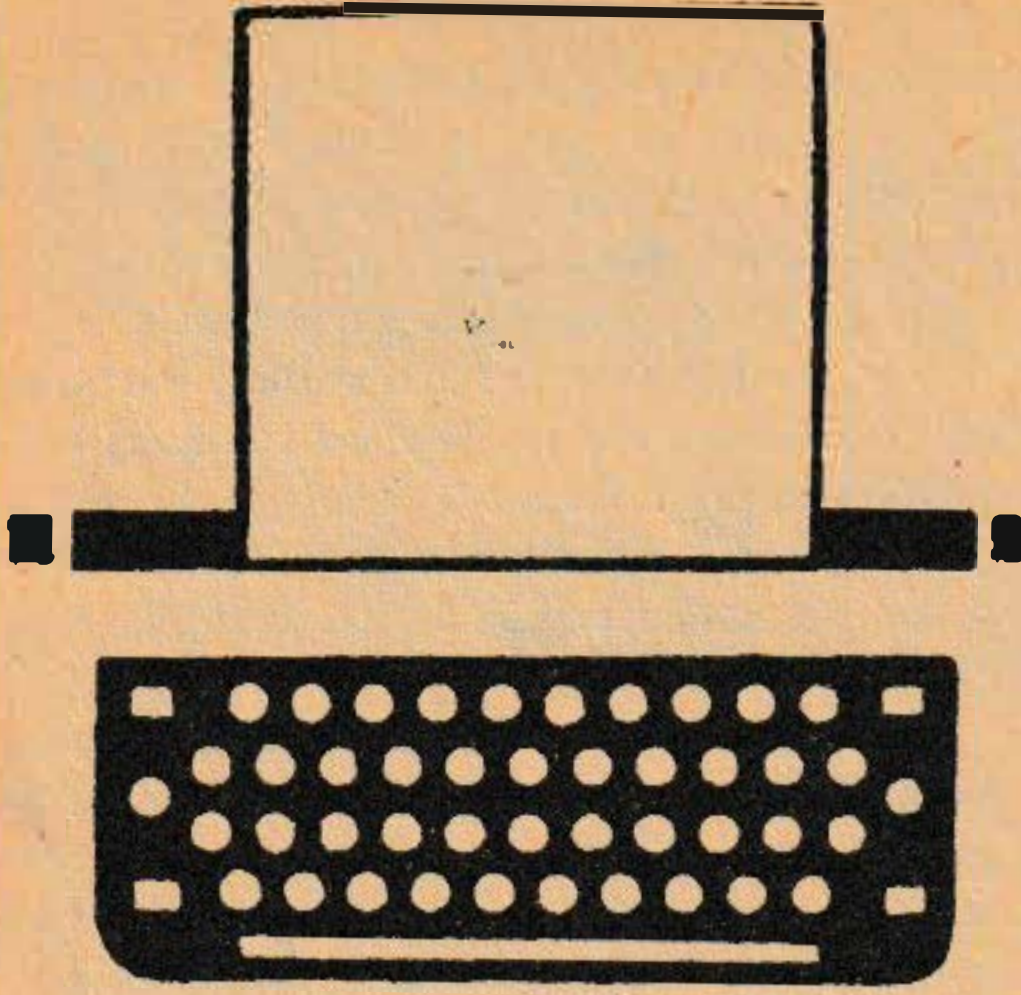
1 — Ölüm korkusunun sebepleri üze-
rinde neler düşünüyorsunuz?

2 — Ölüm korkusunu ortadan kaldır-
mak için neler yapmalıyız?

3 — Ölüm hadisesi neden dolayı bir
imtihan odası kapısına benzetilebilir?

4 — Bedensiz varlıklardan alınan bil-
gilerin birbirine uymazlığını mümkün kı-
lan âmiller nelerdir?

5 — «Dünyadaki ef'aliniz buraya mün'-
akidir.» sözünden ne anlamalıyız?

Okuyuculara CEVAPLAR

Sayın Sebahat ERTÜRK — ÜSKÜDAR

Mektubunuza geç cevap verdiğimiz için özür dileriz. Durumunuzu daha yakından müşahade etmemiz gerektiğinden her hafta Salı günleri yaptığımız konferansımıza gelmenizi rica ederiz. Üzülecek, korkacak bir durumunuz yoktur.

Selâm ve Sevgiler.

Sayın Oruç GÜVENÇ — TAVŞANLI

Ruhlar yeryüzündeki bilgilerini arttırmak, şuurlarını zenginleştirmek, kısaca tekâmül etmek için tekrar tekrar bedenlenirler. Hayat kanunları ruhun tecrübe yapabilmesi için bir maddi vücuda sahip olmasını gerektirmektedir. Bu yüzden her ruh bir bedene, yani tecrübe aletine, vasıtasına sahiptir. Bu haline yaşayan insan diyoruz.

Kur'an'da zikredilen din günündeki diriliş bedenlenmek tarzında anlaşılmalıdır. Cemiyetimizin bilgilerine göre din günü, ruhun sonsuz tekâmülünde kat ettiği ve edeceği safhalardan, idrake ve şura ulaştığı devreyi, büyük değişikliği ifade eder. Şüphesiz ruh herşeyin merkezidir. Böylece türlü insan bedenlerinde yaşayarak elde edilen bilgiler ruhda toplanır. Bütün sorumluluk, sorgu ve ıstırap ruha aittir. Bedenin hiç bir önemi yoktur. Bedende bir üstünlük aramak bize göre hatalıdır.

Selâm ve Sevgiler.

Sayın Baysal GÜLBAŞ — ANKARA

Sorularınıza sırayla cevap veriyoruz.

1 — Parapsikoloji terimi yaşadığımız asırda icadedilmiş bir kelimedir. Bu terimi daha ziyade telepati, önsezi, durugörü gibi medyomluk melekelerini açıklamak için kullanırlar. Dikkat edilirse, beyinle ilgili bir araştırmayı kast ederek psikoloji terimi kullanılmaktadır. Materyalist araştırmacıların psişik araştırmalara ve kavrama vurmak istedikleri bir darbedir.

2 — Ruhsal tasarruf, ruhun maddi ve manevi (ruhsal) kanunları kullanabilme veya onlardan yararlanma kudreti ve serbestliğini ifade eder. Bu durumda sorumluluk, irade muhtariyeti, ve her türlü iyi ve kati netice tasarruf sahibi ruha aittir.

3 — Üst şuur, altşuur (şu veya bu yöndeki şuur!) bize anlamsızdır. Ruhun iki hali vardır: ya serbest şuurda, ya bağlı şuurdadır. Bağlı şuurda iken (yani bedenli iken) kısmen kendi üstün benliği ile irtibatla bulunur, buna gayri şuur diyoruz. Gayri şuurun muhtevası çok zengindir ve ruhun reenkarnasyonları ile meydana gelmiştir. Temiz bilgiler buradadır.

Bağlı şuurun tek hayat içindeki itilmiş, saklanmış bilgilerine de, psikologlar, şuur altı demektedirler. Şuur altı karışık, düzensiz, kopuk kopuk ve türlü iç güdülerin yerleştiği bir şuur altıdır. Bu dünya ha-

atı ile ilgilidir. Bedenin terk edilmesi ile
ken bulur. Önemli olan gayri şuardur. O-
radan, gerçek bilgiler, sezgiler tarzında şu-
ra yansır ve gayri şuur vasıtasıyla ruhsal
plânlardan tesir alırız.

4 — Hayat bulunan seyyare ve sistem
ler sayısı bilinemeyecek kadar çoktur. Tabii
ki bizim hayat şartlarımıza benzemeleri
şart değildir.

5 — İnsan bedenine girmeden önce ruh
diğer bedenlerde yaşar. Bunun yaşayış ta-
rihi bizlerin idrakimiz dışındadır. Dünya -
mızdaki yaratıklarda tekâmülün tamamlan-
ması şart değildir. Zira insanla en yüksek
maymun arasında bile büyük tekâmül
farkı vardır. Bize göre bu safhalar kâinat-
ların başka plânlarında geçirilmiştir.

6 — Mutasavvıfların çoğu ruhi irtibatı
olan medyomlar idi. Aldıkları tesirlerin
nev'ine göre çeşitli durumlar azrederler.

7 — Ruhun terk ettiği beden obsesyon
için elverişli değildir. Obsedör ruh, bedeni

değil ruhu hükmü altına almak ister. Du-
rumu ne olursa olsun ruhî tesirleri alır ve
sadece az çok ruhi tesirlere, intibalara muh-
taftır. Maddeden alınan haz ruh için bir
hazdır. Madde kendi kendine haz duyamaz.
Ruhun terk ettiği beden atıldır, tesir geçire-
mez; dolayısıyla dünya hazzı, tesiri orta-
dan kalkar. Ancak bu ruhsal duyguyu ge-
ne ruhsal olan bir varlık hasıl edebilir. Böy-
lece obsedör ölümlere değil dirilere musallat
olur; zira istediği tesirdir, madde değil.

8 — Obsesyon hakkında 5. Ruh ve
Madde cildinde geniş bilgi verilmiştir. Oku-
manızı rica ederiz.

9 — Korkuların bir kısmı geçmiş ha-
yatlarla ilgili olabilir.

10 — İdrak ederek, vazife ile kendini
öldürtmeye terk edenlerin ıstırabı yaptık-
ları işten dolayı değildir. İntihar edenlerin,
tecrübelere göre, teşevvüşleri çok ağır ve
acılı geçmektedir.

Selâm ve Sevgiler.

RUH VE MADDE'YE

Abone olmak için

Bu kuponu doldurup P.K. 1157 İstanbul adresine göndermeniz kâfidir.

Adı, Soyadı :

Adres :

. Aylık abone ücreti olan T.L. nı
navale no.su ile Postahanesinden çıkarttım. Abone kaydı-
mın yapılmasını rica ederim.

İmza